

ΠΕΡΙΟΔ. ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ 22ον
 ΓΡΑΦΕΙΑ
 'Οδός Σωκράτους 2 και Κοραή 6
 Διευθυντής - Εκδότης
 Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	
'Εξωτερ. 'Απλή "Εκδοσις	Λρ. 12
" Πολυτελής "	" 16
'Εξωτερ. 'Απλή	Φε 15
" Πολυτελής "	" 20

Ο ΜΟΖΑΡΤ

Τὰ πρῶτα ἔτη τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ Μόζαρτ παρήλθον καὶ τὸ ὑπερφύεσ παιδίον κατέστη μέγας καὶ διάσημος καλλιτέχνης. Ἐν ἡλικία καθ' ἣν μόλις περατοῦνται αἱ σπουδαί, οὗτος ἦτο ἐν ὄλῃ τῇ δυνάμει τῆς μεγαλοφυΐας του παρήγαγε δὲ πλείστας συμφωνίας καὶ μελοδράματα, τὴν «Ἀπαγωγὴν τοῦ Σαβιῶν» τεραυνότατον ποιητικὸν ἔργον, τοὺς «Γάμους τοῦ Φυγαρῶ» τὸν «Δὸν Ζουάν» τὸ «Ἀπασαι οὕτω πράττουσιν» ἐκτάκτον μουσικῆς χάριτος, τὸν «Μαγευμένον ἀβλὸν κτλ. Ἐκ τῶν συναυλιῶν του εἶνε θυμῶσαι αἱ τρεῖς μεγάλαι συμφωνίαι του καὶ ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡ «Νεκρώσιμος ἀκολουθία».

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΛΟΪΑΣ

Ν και ο Santos Dumont παρέσχε λαμπράν απόδειξιν της πτήσεως δια σώματος βαρύτερου του αέρος, και η αεροπλοία βελτιωμένη καθίστατο τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας ἐν Γαλλίᾳ. Πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐν τούτοις αὕτη θεωρεῖτο ἀδύνατος παρὰ τῶν πλείστων ἐπιστημόνων και φυσιοδίφων, οἵτινες ἐξήκολούθουν νὰ ἐκλαμβάνουν ὡς ἀφρονες τοὺς καταγινομένους εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου.

Ταυτόχροτως ἔμως μετὰ τὰ πειράματά και τοὺς ἐνδοιασμούς τοῦ κόσμου περὶ τοῦ βραζιλιανοῦ τούτου ἐφευρέτου, πολὺς ἐγένετο λόγος ἐν Ἀμερικῇ περὶ ἐτέρων λαμπρῶν πει-

ραμάτων τοῦ εἶδους τούτου, τῶν ἀδελφῶν Wright, ἐμπόρων ποδηλάτων, οἵτινες ἔπως και ὁ Santos Dumont μετὰ πεποιθήσεως ὠμίλουν περὶ τῆς μελλούσης βεβαίας κατακτήσεως τοῦ αέρος δια τοῦ μέσου τούτου.

Δὲν παρήλθον δὲ πολλοὶ μῆνες, ὅτε πολλοὶ ἔτεροι σχετικοὶ αεροπόροι προσετέθησαν και τοὺς ἠκολούθησαν και μετ' οὐ πολὺ διάφορα αεροδρομικὰ συστήματα ἐν Πικρισίῳ τὸ πρῶτον και εἶτα ἀλλοχόσε ἀνεφάνησαν, διεκδικούντα τὸ γέρας τῆς προτεραιότητος.

Και εἶδομεν αὐτοὺς καταγινομένους μετὰ σπουδῆς και θαυμάσιον ἀνκνύοντα ἐκ τοῦ εἶδους τούτου τρία συστήματα, τὰ ὀρνιθοπτερά, τὰ ἐλικόπτερα και τὰ αεροπλάνα. Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξηγήσωμεν πάντα ταῦτα, ἵνα κάλλιον κατανοήσῃ τις τὴν διὰ βαρύτερου σώματος αεροπορίαν, ὡς και τὴν πρόοδον, ἣν τὰ αεροπλάνα ἐπετέλεσαν ἐσχάτως.

Τὰ Ὀρνιθοπτερά

Οἱ ὀπαδοὶ τῶν Ὀρνιθοπτέρων ἦσαν οἱ καταγινομένοι νὰ ἐφαρμόσωσι τὴν δι' ἐπιπέδων (plans) πτήσιν, ἣν ἐμελλε βαρδύτερον νὰ πραγματοποιήσῃ ὁ Ὄθων Λιλιένταλ, ὡς προείπομεν, ἀλλ' ἠγγόνουν, ὅτι ἡ ὑποστήριξις ἐνός αεροπλάνου ἐν τῷ ἀέρι ἀνευ κινήσεως, ἀπαιτεῖ ἀνεμὸν ἐναν-

τίον, και ἰδίως ἀνεμὸν ἀνιόντα. Ἐκτός δὲ τούτου οἱ πλείστοι δὲν ἐσκέφθησαν τὰ ἀκίνητα ἐπίπεδα, (les plans fixes). Ἐμήκουν μόνον τοὺς τεχνητοὺς πτεροειδεῖς βραχίονάς των, ἔχοντες τὴν ἀξίωσιν, προκαλοῦσαν τὴν ἀληθείαν νῦν τὸ μείδιμα, ν' ἀπομιμηθῶσι τὸ πτηνόν, διὰ τῆς πλήξεως τοῦ ἀνεμοῦ δια τῶν τεχνητῶν τούτων προσθέτων πτερυγῶν των ἢ και κωπηλατοῦντες, ὡς ἐν τῷ ὕδατι. Καὶ τούτου συνέπεια ὑπῆρξαν θύματα οἱ ἑξῆς:

Σίμων ὁ μάγος, ἐν Ρώμῃ, τῷ 66.

Ὁ Σκραζίνος, ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὸν 12ον αἰῶνα.

Ὁ Δάντης τῆς Περούσης, τὸν 14ον αἰῶνα.

Ὁ Παῦλος Γιδότης, τὸν 16ον αἰῶνα.

Ὁ Θουματοποιός Allard

Ὁ Μαρκήσιος δὲ Βακεβίλ, τῷ 1742.

Ὁ Βρούκλιν, τῷ 1863 και ἄλλοι.

Θὰ ἀναφέρωμεν και τὴν προσπάθειαν τοῦ στρατηγοῦ Resnier, ἣν οἱ γερμανοὶ ἐσκέπτοντο ἐπὶ τῷ κωμικώτερον.

Κατὰ τὸ 1800 οἱ γάλλοι ἐπιθυμοῦντες νὰ καταλάβωσι τὴν Ἀγγλίαν, ἀνέθεσαν τῷ στρατηγῷ ταύτῃ τὸν σχηματισμὸν ταγμάτων ἀνθρωποπτηνῶν, διὰ τῶν ὁποίων, ὡς διατείνετο οὗτος, εἶχε τὸ μυστικὸν τῆς ἐφευρέσεως κατασκευῆς πτερυγῶν ἐκ χονδροῦ ὑφάσματος τεταμένου ἐπὶ δικτύου ἐκ σιδηροῦ σώματος, δι' ὧν θὰ κινῶντο τὴν εἰσβολὴν εἰς τὸ ξηρικὸν ἔδαφος και τὴν μετάδοσιν τοῦ τρόμου και τῆς καταστροφῆς εἰς τὸν ἐχθρόν. Ὁ ἐφευρέτης οὗτος διατείνετο, ὅτι τῇ βοήθειᾳ τῶν μυϊκῶν δυνάμεων θὰ ἐκινῶντο ζωηρῶς και τεχνητοὶ πτερυγεῖς και πλήττουσαι καταλλήλως τὸν ἀέρα, θὰ ἀνύψουν τὸ σῶμα κατὰ τὴν διεύθυνσιν, ἣν θὰ ἐπιθύμει ὁ αεροπόρος. Κατὰ μίαν δοκιμὴν του ἔμως ἀφειθείς ἐκ τινος ὀχυρώματος τῆς Ἀγγουλέμης ἔπεσεν εἰς τὸν ποταμὸν, ὅπουθεν εὐτυχῶς περισυνελέγει ὑπὸ τινος λεμβούχου, ἐπιτήδεις παραμονεύοντος! Εἰς δευτέραν ἀπόπειράν του, κατ' ἣν εἶχε τροποποιήσῃ τὰς πτερυγὰς, ὡς ἐφάνταζετο, ὅτι θὰ ἐπετύγγανεν, ἐβρίβη πάλιν εἰς τὸ κενόν και ὡς λέγεται, αὐτὴν τὴν φοράν κατῴρθωσε νὰ διαβῇ τὴν Charente, ἀλλ' εἰς τὴν ἐπιστροφὴν κατέπεσε και συνέτριψε τὴν κνήμην του.

Τούτο ἐπέρρωσεν ἐκ νέου τὸ ἀδύνατον τῆς ἐπιτεύξεως τῆς αεροπλοίας διὰ μέσου τεχνητῶν πτερυγῶν και τῆς χρήσεως τῶν χειρῶν.

Ἀφ' ἐτέρου τὴν 15 Ἰουνίου 1902 ὁ Lehmütz ἀνήγγειλεν, ὅτι θὰ ἐβρίπτετο διὰ τῆς στενῆς γεφύρας τῆς Ἀβρης μεταξὺ τοῦ Saint-Cloud και τῆς Suresnes, ἀνωθι τοῦ Ση-

ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

Και αὐτοὶ οἱ νεοσοὶ ἔχουν φαίνεται ἐγωϊσμὸν και ἔσπεροχῆν.

κουάνα και ὅτι θὰ ἐπέτα ἐκεῖθεν. Καὶ ὄντως τὴν ὠρισθεῖσαν ἡμέραν ἀνῆλθεν εἰς τὸ μέρος αὐτό, φέρων πτερυγὰς κινουμένας διὰ τῶν μυῶν, ὡς και ἀλεξίπτωτον διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον και ἀφοῦ ἐξεδύθη, ἀφήσας μόνον τὸ ὑποκάμισον και τὸ ἐσώδρακον, ἤτοιμάσθη πρὸς πτήσιν. Πληθὺς κόσμου εἶχε συρρεύσει ἐκεῖ, κάτωθι δὲ αὐτοῦ πολλοὶ λέμβοι τὸν ἀνεμῶνα, ἐν περιπτώσει ἀπενκαταίου.

Μετὰ μικρὰν ἐπισκόπησιν τῶν πέριξ, ἐκίνησε τὰς πτερυγὰς, εἶτα τὰς ἤνοιξεν, ὁ κόσμος ἐνεθουσιάσθη και τέλος τὰς ἐτίναξε και ἐβρίβη εἰς τὸ κενόν, ἀλλ' ὡς ἦν ἐπόμενον και οὗτος ὡς βαρύτερος τοῦ αέρος και δὴ ὡς μόλυβδος ἔπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ, ὅπου βυθισθεὶς ἐγένετο ἀφαντος. Ἐπὶ δύο λεπτά τῆς ὥρας, οἱ λεμβούχοι σπεύσαντες, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸν εὑρωσιν, ὅτε μετ' ὀλίγον καταρθώσας φηίνεται ἐν τῷ ὕδατι νὰ ἀπαλλαγῇ ἐκ τῶν ἐξαρτημάτων του και ὡς κάλλος κυλυμβήτης ὕπου ἦτο, ἀνῆλθεν ὀλίγον παραιτέρω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, ὅτε τὸ ἀσθμαίνον ἐκ τῆς ἀδημονίας και συγκινήσεως πληθὺς τὸν ἐχειροκρότησε.

Παλαιότερον ἐπίστευσαν, ὅτι ἡ πτέρυξ στηρίζεται κανονικῶς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ὅτι τὸ πτηνόν ὑψοῦται διὰ τῆς πλήξεως τῶν πτερυ-

γων του ἐπὶ τοῦ αέρος, ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω και ὅτι ἡ ταχύτης αὐτοῦ ἀνεξαρτήτως τῆς ὑποστηρίξεως, ὀφείλεται εἰς εἶδος κωπηλασίας, ἣν τὸ πτηνόν ποιεῖται ἐκ τῶν ἐμπροσθεν πρὸς τὰ ὀπισθεν.

Ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν θεωρίαν ταύτην, θὰ φθάσωμεν εἰς γελοῖους ἀριθμούς και ἀποτελέσματα. Ὁ Borelli και ὁ Navier εὑρον, ὅτι ἡ καταβαλλομένη ἐργασία ὑπὸ τῆς χελιδόνος ἰπταμένης ἐξικνεῖται εἰς τὸ 1/17 τοῦ ἀτμο-ἵππου! Δηλαδή ἡ ἐργασία τῶν μυῶν τοῦ πτηνοῦ ὑπερβαίνει δεκάκις χιλιάκις τὸ βάρος του! Φαντασθῶμεν πόσον τὸ βάρος τοῦ σώματος τοῦ πτηνοῦ εἶναι μικρότερον τῆς καταβαλλομένης ὑπὸ τῶν μυῶν του ἐργασίας! Τὸ πτηνὸν δηλαδή περιλαμβάνει ἐν ἐαυτῷ μεγάλην δύναμιν ἐνεργείας, κινήθηρα μεγάλης σχετικῆς δυνάμεως ἀπὸ τῆς ἐλκώσεως πρὸς τὴν γῆν δυνάμεως τὸ σῶμα τοῦ πτηνοῦ. Ὁ δὲ La lande ἐξεφράσθη ἔτι ἐκπληκτικώτερον, δημοσιεύσας τῷ 1782 ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Σοφῶν», ὅτι διὰ νὰ ὑψωθῇ και στηριχθῇ εἰς ἀνθρώπος ἐν τῷ ἀέρι, ἀπρὸς τὸν δύο καμμεγῆθεις πτερυγες πελωρίων διαστάσεων.

Ἐπιστημονικῶς, λέγει, ἀπεδείχθη πάντοιτρόπως, ὅτι εἶναι ἀδύνατον ὁ ἀνθρώπος νὰ στηριχθῇ ἐν τῷ ἀέρι διὰ τοιούτων πτερυγῶν.

της στερεάς ουσίας, αφού δεν παρουσιάζει κινδύνους προστριβής». Και είχεν ούτος δίκαιον. 'Ανέφερε δὲ τὴν δύναμιν τοῦ ἀνέμου ἐν ᾧρα τρικυμίας, οὐτινος ἡ ταχύτης ἐξικνεῖτο εἰς 45μ. κατὰ δευτερολεπτον, καὶ προσέθετο :

« Ἐπὶ στήλης ἀνέμου ἀνερχομένης καθέτως μετὰ ταχύτητος 45 μ. κατὰ δευτερολεπτον, ἄνθρωπος τις βάρους 70 χιλιογράμμων θὰ ἠδύνατο νὰ βαδίση ἐπὶ ταύτης, ἐν ἑκάστον πέλμα τοῦ ὑποδήματός του εἶχεν ἐπιφάνειαν ἐνὸς ὀγδούου τοῦ μέτρου. Δηλαδή, ἡ ἀντίστασις τοῦ

ἀέρος αὐξάνει ὡς τὸ τετράγωνον τῆς ταχύτητος, ἐξ οὗ ἐπιτεταται διπλασιαζομένης τῆς ταχύτητος, ἡ ἀντίστασις τετραπλασιαζομένης. Ὡστε, ἐπὶ στήλης ἀνιούσης 90 μέτρα κατὰ δευτερολεπτον, ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος θὰ ἠδύνατο νὰ βαδίση ἀνυπόδutos ἐν τῷ ἀέρι! » Αὐτὸ ἄρα μᾶς ἐπιφυλάσσει τὸ ἀπώτερον μέλλον ; Εἶναι ἡ πεποίθησις τῶν νέων κατακτητῶν τῆς ταχύτητος καὶ τοῦ διαστήματος.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΜΟΡΦΟΙ ΠΙΘΗΚΟΙ

ΠΙΘΗΚΟΙ ΜΕ ΟΥΡΑΝ

(Συνέχεια)

Πάντες οἱ πίθηκοι, ἐκτός τῶν προηγηθέντων, φέρουσι οὐράν, ἥτις τῇ ἀληθείᾳ παρουσιάζει μεγάλας διαφοράς, ὅτε μὲν ἕνεκα τῶν διαστάσεων αὐτῆς, ὅτε δὲ ἕνεκα τῆς χρήσεώς της. Εἰς τοὺς πίθηκους τῆς Ἀμερικῆς εἶνε ὄργανον συλλήψεως ὡς καὶ ἀφῆς, ὅπερ δὲν συμβαίνει εἰς τοὺς πίθηκους τῆς παλαιᾶς Ἡπείρου, εἰς τοὺς ὁποίους χρησιμεύει μόνον διὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν κινήσεων των καὶ πρὸ πάντων τῶν πηδημάτων. Εἰς τινας δὲ πίθηκους τῆς ἀρχαίας Ἡπείρου ἡ οὐρά των εἶνε τόσον μακρά, ὥστε τὸ μήκος αὐτῆς ὑπερβαίνει τὸ μήκος τοῦ σώματος· ἐνῶ εἰς ἄλλους εἶνε τόσον βραχεῖα, ὥστε μόλις διακρίνεται. Ἀλλὰ εἰς τοὺς τελευταίους τούτους πίθηκους οἱ ἀνατόμοι παρατήρησαν, ὅτι εἰς τοὺς σποινδύλους, οἵτινες παριστῶσι αὐτήν, ὑπάρχει διαφορά τοῦ κοκκυγικοῦ ὁστοῦ μεταξὺ τῶν ἀνθρωπομόρφων πίθηκων καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Εἰς τοὺς πίθηκους τοὺς φέροντας οὐράν δὲν παρατηρεῖται ἡ μεγάλη δυσαναλογία μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἁκρων, ἥτις παρατηρεῖται εἰς τοὺς ἀνθρωπομόρφους πίθηκους. Σχετικῶς πρὸς τοῦτο τινὲς τῶν πίθηκων τούτων, οἵτινες ἐκτός τοῦ ὅτι ἔχουσι τὰ τέσσαρα ἄκρα μακρότερα, ἔχουσι ὡσαύτως τὸ σῶμα στερεὸν καὶ πλατὺ, ἴστανται εὐχαρίστως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, βαδίζουσι μετὰ τῶν τεσσάρων ποδῶν καὶ μὲ τὴν ῥάχιν εἰς ὀριζοντίαν γραμμὴν καὶ μὲ δλόκληρον τὸ πέλμα τοῦ ποδὸς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Εἰς τοὺς πίθηκους τούτους τὰ ὁστά τοῦ προσώπου ἐκτείνονται, ἐνῶ τὸ μέτωπον διπλοχωρεῖ, εἰς τρόπον ὥστε πᾶσα μετὰ τοῦ ἀνθρώπου ὁμοιότης ἐξαφανίζεται καταλήγουσα εἰς πρόσωπον ἐντελῶς ζωϊκόν. Εἰς ὅλους τοὺς πίθηκους τοὺς φέροντας οὐράν, ἡ κίβωτος τοῦ στήθους εἶνε πάντοτε πεπλεγμένη ἐπὶ τῶν πλευ-

ρῶν καὶ οὐδέποτε ἐργεῖα, ἐγκαρσίως, ὅπως εἰς τοὺς ἀνθρωπομόρφους πίθηκους.

Οἱ Σεμνοπίθηκοι

Σεμνοπίθηκοι.

Τὸ ὄνομα τοῦ Σεμνοπίθηκου, ὅπερ σιγήτως δίδεται εἰς τὴν εἶδος πίθηκων τῆς Ἀσίας, ἐλή-

φθη ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ σημαίνει **πίθηκος οσβαστός**.

Ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς Ἰνδίας, ἔνθα ἀριθμοῦνται τριάκοντα ἑκατομμύρια περίπου θεοτήτων, ἀρχαία τις παράδοσις λέγει, ὅτι εἰς γίγας ἡγεμῶν τῆς νήσου Κεϋλάνης, ὁ γίγας Ραβάν ἤρπασεν ἡμέραν τινὰ τὴν Σίταν, σύζυγον τοῦ Ράμα, ἣν μετέφερεν εἰς τὰ ἀνάκτορά του. Πίθηκός τις τότε διέπραξε ἐκεῖνο, ὅπερ δὲν ἤξευρε τὰ πράξῃ ὁ σύζυγος. Δηλαδή ἔλαβεν ἐκ τῶν ἀνακτόρων τοῦ ἄρπαγος τὴν Σίταν καὶ τὴν ἐπανάφερεν εἰς τὸν Ράμαν, Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ὁ ἔξοχος οὗτος πίθηκος, ἤρπασεν ἐπίσης ἐκ τοῦ κήπου τοῦ Ραβάν καρπὸν τινα ἐξαιρετοῦ γεύσεως, τὸν ὁποῖον ἔφαγεν, ὥστε ἐν ταῖς Ἰνδίας ἐπολλαπλασιάσθη οὗτος κάλλιστα.

Διὰ τὴν κλοπὴν ταύτην κατεδικάσθη ὁ ἄρπαξ (δὲν λέγεται ὑπὸ τίνος) εἰς θάνατον ἐν τῇ πυρᾷ. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως κατώρθωσε νὰ σωθῆ, ἀλλὰ ἡμικεκαυμένος εἰς τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον, αἵτινες ἔμενον ἑσασί μελαναί. Εἰς ἀνταμοιβὴν ὅμως ὅλων τούτων, ὁ πίθηκος οὗτος ἐτιμῆθη διὰ θεῶν τιμῶν. Οὗτος ἀκριβῶς εἶνε, ὁ σεμνοπίθηκος, ἐκ τοῦ εἶδους τῶν σεμνοπίθηκων, τῶν καλουμένων **Ἐντέλλων** καὶ περὶ τῶν ὁσίων θὰ ὁμιλήσωμεν κατωτέρω.

Οἱ σεμνοπίθηκοι ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς ἐληβάτας· διακρίνονται δὲ ἐκ τῆς μακρᾶς οὐρᾶς των, ἥτις ὑπερβαίνει τὸ μήκος τοῦ σώματος των. Ἡ οὐρά των καταλήγει εἰς θύσανον, ἔχουσι δὲ λαρυγγώδη διαστολὴν καὶ στεροῦνται σάκκων εἰς τὰς παρειάς.

Εἰσὶ πάντοτε μικρότεροι τῶν ἐληβατῶν, τὸ δὲ μήκος τοῦ σώματός των ἐκτός τῆς οὐρᾶς, δὲν φθάνει τὸ μέτρον. Ὡς φαίνεται δὲ οἱ πίθηκοι οὗτοι εἶσι προωρισμένοι νὰ τρώγωσι φυτικὰς οὐσίας καὶ οὐδὲ εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις τρέφονται ἀπὸ ζωϊκᾶς οὐσίας καὶ τοῦτο συνετέλεσεν εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ στομάχου αὐτῶν. Τὰ πολυάριθμα εἶδη αὐτῶν, ἐξίστανται διεσπαρμένα κατὰ ποικιλίας ἐν ταῖς μεγάλας νήσοις τῆς Κεϋλάνης, τῆς Σουμάτρας, τοῦ Βορνέο, τῆς Γιάβας καὶ τῆς Βάνκας· ἐπίσης ἐν τῇ χερσονήσῳ τῆς Μαλάκας, ἐν μέρει τῆς Ἰνδικῆς Ἡπείρου καὶ ἐν τοῖς βασιλείαις τοῦ Σάμ καὶ τῆς Κοχινκίης. Εἶνε δὲ οἱ μόνον ἐκ παραδόσεως ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, οἵτινες ἀπέκτησαν τὴν βεβαιότητα νὰ μὴ φοβῶνται ποσὸς τὸν ἀνθρώπον καὶ χρώμενοι τῆς ἐλευθεριότητος ταύτης, ἀντὶ νὰ καταφεύγωσι εἰς σκοτεινὰ καὶ ἐρημα μέρη, ἐν τοῖς παλαιαῖς δάσεσι, καταφεύγουσι εἰς τοὺς καλλιεργημένους ἀγρούς καὶ μέχρι τῶν κήπων, ὅπου ἐγκαθίστανται ὑπὸ τὰ ἄμματα τῶν καλλιεργητῶν, ἔνθα τρώγουσι καὶ τοὺς καρπούς, προξενούντες σκηνὰς καὶ θορύβους. Ἐνίοτε δὲ φαίνονται ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, ὡς καὶ ἐν τοῖς χωρίοις καὶ δὴ εἰσέρχονται καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις των καὶ ἐκ τῶν ὑπολειπο-

μένων τροφῶν των λαμβάνουσι μετ' ἐλευθεριότητος ὅ,τι τοῖς ἀρέσκει· ἐνῶ οἱ ἀπειροκαλοὶ Ἰνδοὶ τοὺς ἀφίνοσι νὰ πράττωσι ὅ,τι θέλουσι καὶ μάλιστα εὐφροσύνως σεμνήνονται ἐκ τῶν ἐπισκέψεων αὐτῶν καὶ τῶν εὐσεβῶν αὐτῶν διαπραγῶν.

Περὶ τοῦ πίθηκου Ἐντέλλου ὁ κ. Duvaucel ἀναφέρει τάδε: Ὁ πίθηκος οὗτος εἶνε σεβαστὸς παρὰ τοῖς Βεγγαλοῖς, οἵτινες τὸν ἐθεοποίησαν καὶ ὄρισαν αὐτῷ μίαν τῶν πρώτων θέσεων τῶν πολυαριθμῶν αὐτῶν θεοτήτων. Εἶνε ζῶον μεταναστικόν, ἐρχόμενον εἰς τὴν κάτω Βεγγάλην κατὰ τὰ τέλη τοῦ χειμῶνος μέχρι τέλους τῆς ἐπανόδου τῆς ἐποχῆς αὐτῆς· διαμένει κατὰ σίφην εἰς τὴν ἔφορον καὶ εὐδαίμονα ταύτην χώραν. Ἀλλὰ ὁ σεβασμὸς τὸν ὁποῖον οἱ κάτοικοι τρέφουσι πρὸς τὸν πίθηκον τοῦτον καὶ ἡ ἀδοτηρὰ ἀπαγόρευσις νὰ φονεύουσι αὐτὸν μέχρι καταδίκης εἰς θάνατον τοῦ δράστου, παρεκώλυσαν τὸν Duvaucel νὰ μελετήσῃ καλῶς τὰ τοῦ ζώου τοῦτου. Οὗτος διέμενε πλέον τοῦ μηνὸς ἐν Chandernagor, ὅπου πολλοὶ τῶν πίθηκων τούτων εἰσέρχοντο καθ' ἐκάστην καὶ ἔκλεπτον τοὺς καρπούς ἐκ τοῦ κήπου του. Ἀπίστευτον δὲ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἱερέων τοῦ Βράχμα εἶχον καθ' ἑλὴν τὴν ἐποχὴν ταύτην, τὴν διαμονὴν νὰ φυλάττωσι περὶ τοῦ κήπου, ἔτοιμοι νὰ προστατεύωσι καὶ διὰ τῆς ζωῆς των αὐτῆς τὸν θεὸν πίθηκον, ἐφ' ὅσον ἔκλεπτε τοὺς καρπούς. Ὁ σεβασμὸς οὗτος καὶ ἡ μεγάλη εὐλάβεια πρὸς τὸ ζῶον τοῦτο προήρχοντο ἐκ τῆς πίστεως, ἣν εἶχον οἱ Βεγγάλοι, ὅτι εἰς τὸν πίθηκον τοῦτον εἶχε μεταβῆ ἡ ψυχὴ τοῦ Χουλμάρ, ἥρωος διασήμου, φημιζομένου διὰ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, τὴν εὐφροσύνην καὶ εὐκνησίαν καὶ περὶ αὐτοῦ ἀναφέρεται εἰς ἐκάστην σελίδα τῶν ἱερῶν βιβλίων τοῦ Βράχμα. Ὁ κ. Duvaucel μεταβάς ἡμέραν τινὰ εἰς τὸ Γουπιπάρ, ἱερὸν τόπον κατοικουμένον ὑπὸ τῶν Βραχμάνων καὶ κατάμεστον ἀπὸ παγόδας, παρατήρησεν ἐπὶ τῶν δένδρων πληθὺς Ἐντέλλων πίθηκων. Οἱ δὲ κάτοικοι προσήλθον καὶ εἰδοποίησαν αὐτὸν περὶ τοῦ κινδύνου, δν θὰ διέτρεχεν, ἂν ἤθελε τολμήσῃ νὰ βιάσῃ τινὰ ἐκ τῶν ἱερῶν τούτων ζώων.

Τὸ τρίγωνον τοῦ ἐντέλλου εἶνε λευκο-κιτρινωπόν, τὸ δὲ πρόσωπον, οἱ μνητήρες καὶ αἱ δασεῖς αὐτοῦ ὀφρεῖς εἰσὶ μελαναί. Οἱ πίθηκοι οὗτοι ἕνεκα τῆς ἀνοχῆς αὐτῶν παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ, εἰσὶν ἀφοσιωμένοι μεταξὺ ἀλλήλων, πηδῶσι θανμασίως ἀποστάσεις μεγάλας, ἀνέρχονται καὶ κατέρχονται μετ' ἀπιστεύτου ταχύτητος ἐπὶ τῶν δένδρων, θραύουσι χονδρούς κλάδους, πηδῶσι μετ' εὐστροφίας ἀπὸ δένδρον εἰς δένδρον καὶ τέλος πᾶσαι αἱ κινήσεις των εἰσὶ λίαν εὐχάριστοι καὶ διασκεδαστικαί. Μεταξὺ τῶν πίθηκων τῶν Ἰνδῶν οἱ ἐντέλλοι εἰσὶν οἱ κοινότεροι καὶ ἐπειδὴ προστατεύονται ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου, πολλαπλασιάζονται μεγάλως.

Ἐν τοῖς ζωολογικοῖς κήποις τῆς Εὐρώπης διακρίνεται μεταξύ ἄλλων τῶν πιθήκων τοῦ εἴδους του, ἕνεκα τῆς ζωηρότητος, τῆς εὐκινησίας καὶ τῆς ποικιλίας τῶν χρωμάτων του, ὁ ἐνδεδυμένος Σεμνοπίθηκος, ὃν οἱ γάλλοι καλοῦσι Δοῦκα. Τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ σώματός του, τῆς κεφαλῆς ὡς καὶ τῶν βραχιόνων εἰσι χρώματος σταυτεροῦ, πεποικιλμένον διὰ μελανοῦ. Οἱ μῆροὶ εἰσὶν μελανοί, αἱ δὲ κνήμιες ζωηρῶς ἐρυθραί. Οἱ ἀντιβραχίονες, ὁ λαιμὸς, οἱ γλουτοὶ καὶ ἡ οὐρὰ ἔχουσι χρῶμα καθαροῦ λευκοῦ, ὁ δὲ λαιμὸς ἐπίσης λευκὸς περιβάλλεται ἐκ τριχῶν ζωηροῦ ἐρυθροῦ. Ζῆ ἐν Κοκινίῃ καὶ οὐχὶ εἰς ἄλλας χώρας, ὡς νομίζεται. Περιοδεύει δὲ κατὰ ἀγέλας ἐπὶ μεγάλων δασῶν καὶ ἐνίοτε ἐπισκέπτεται τὰ πέριξ χωρία. Εἶνε ζῶον δειλὸν καὶ ὑποπτον καὶ φεύγει μάλισ νομίζει, ὅτι ἀπειλεῖται.

Ὁ Ναυσικῆς

Ἐτερος ἀξιοπαρατήρητος πίθηκος ἕνεκα τοῦ περιέργου αὐτοῦ χαρακτήρος εἶνε καὶ ὁ καλούμενος Ναυσικῆς, ὅστις ζῆ ἐν τῇ νήσῳ Βορνέο. Ἐχει ῥίνα μακρὰν, ὁμοιάζουσαν πρὸς ἀνθρωπίνην καὶ ἦν δύναται νὰ κινή κατὰ βούλησιν. Τὸ τρίχωμά του εἶνε ποικίλου χρωματισμοῦ καὶ αἱ τρίχες μακრაί. Ἐπὶ τῆς ράχους ἰδίως φέρει ζωηρὸν ἐρυθροῦν χρῶμα· ἐπὶ δὲ τοῦ στήθους καὶ ἀνωθεν τῆς γαστρὸς ἔχει χρῶμα ἀνοιχτο-ἐρυθροῦν χρυσοειδές.

Πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ἔχον ἔλθῃ εἰς Παρισίους ἐκ τοῦ Ἰνδοστᾶν ἀπεσταλμένοι τινὲς ἐκ μέρους τοῦ Τίππου Σαχίβ, πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Γαλλίας. Οὗτοι ἐπισκεφθέντες μεταξύ ἄλλων καὶ τὸν ζωολογικὸν κήπον, συνήντησαν ἐκεῖ ἕνα Ναυσικῆν καὶ ἠδχαριστήθησαν πολὺ, ὡς ἀναφέρει ὁ Στέφανος Geoffroy St. Hilaire, διότι ἔβλεπον ἕνα πίθηκον τοῦ τόπου των. Ἐλεγον δὲ οὗτοι, ὅτι τὸ πλάσμα τοῦτο εἶνε εὐφρέστατον καὶ καθ' ἑαυτὸ ἀνθρώπος, ὅστις ἀπεσώθη νὰ ζῆ εἰς τοὺς δρυμῶνας, ὅπως προστατεύσῃ τὴν ἰδίαν ἐλευθερίαν του καὶ διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων. Ἐν τούτοις ἔξ ὅσων

εἶναι γνωστὸν μεχρὶ σήμερον, ὁ πίθηκος οὗτος δὲν ἐδρίσκεται εἰς οὐδὲν μέρος τῆς Ἠπείρου τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν. Οἱ αὐτόχθονες τῆς νήσου Βορνέο, ἔνθα ζῆ ὁ πίθηκος οὗτος, θηρέουσαν ἐνίοτε αὐτόν, διότι ἀγαπᾷ τὸ κρέας του, ὅπερ ἐδρίσκουσαν ἐξάγειτον.

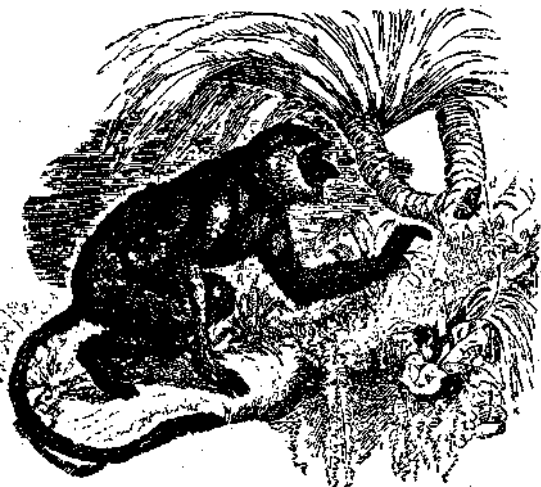
Πολλὰ εἶναι ἔτι τὰ εἶδη τῶν πιθήκων, περὶ ἑκάστου τῶν ὁποίων δὲν ἔπαρχει χώρος ἐνταῦθα ἐν λεπτομερείᾳ. Θὰ ἀναφέρωμεν τὰ κυριώτερα.

**Κολοβοί, Κερκοπίθηκοι, Λευκομύ-
ται, Μανδρίλλοι**

Μεταξὺ τῶν πιθήκων ὡραιότατον εἶναι τὸ γένος, ὅπερ ὁ κ. Kuppel ἔκαμε γνωστὸν εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπὸ τὸ ὄνομα Γκερέτσα, ὅπως καλοῦσιν αὐτοὺς οἱ Ἀβισσιννοὶ καὶ οὗς παρίστησιν ὁ κάτωθι τύπος. Φέρουσι χρῶμα μελανόλευκον μὲ συνδυασμὸς ὡραιότατους, τρίχωμα λεπτὸν καὶ κανονικὸν καὶ σχῆμα πολὺ ἀστεῖον. Ἐνεκα δὲ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ προσώπου των ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς βελουτίνους, φέροντας, ὡς γνωστὸν, πέριξ εἰς τὸ πρόσωπον τὸ λευκὸν μανδρίλιον.

Ἡ Γκερέτσα ἰδίως διαμένει ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ὄρεων τῆς Ἀβυσσινίας, δύο χιλιάδας μέτρα ἀνωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Οἱ ἀβυσσινοὶ θηρεύουσι πολὺ αὐτάς, καθ' ὅσον κοσμοῦσι τὰς ἀσπίδας αὐτῶν διὰ τοὺς δερματὸς των καὶ κατασκευάζουσιν ὁμοίως σημαίας καὶ ποικίλα ἄλλα ἀντικείμενα.

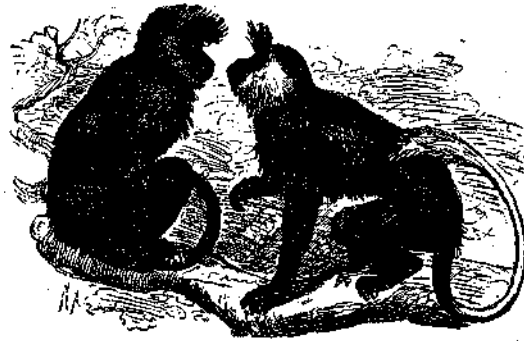
Ἄλλα εἶδη τοῦ γένους τούτου τῶν πιθήκων ἐδρίσκονται καὶ ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ἀφρικῇ. Δύο ἐκ τούτων παρίστησιν ἡ ἐπομένη εἰκὼν,

Ἡ Γκερέτσα

ἦτοι τὸν ἄρκτιον Κολοβὸν καὶ τὸν Σατανῆν Κολοβόν. Ὁ πρῶτος ἔχει τὴν οὐρὰν λευκὴν καὶ δὲν φέρει χαιτὴν κανονικὴν λευκὴν, ὑποκαθισταμένην ὑπὸ ἀνωμάτων τριχῶν, μακρῶν, κυματοειδῶν, ἀγροῦκων καὶ ἀναμίκτων ἔξ ἐρυθροῦ ξανθοῦ καὶ μελανοῦ χρώματος. Ὁ δεύτερος

εἶνε ἐντελῶς μελανός, ἐδρίσκονται δὲ κυρίως ἐν Σιέρα Λεόνε καὶ ἐν Γουινέα· ὀνομάσθησαν **κολοβοί**, δηλαδὴ ἀκρωτηριασμένοι, διότι τοῖς ἔλλειπει ὁ ἀντίχειρ τῶν χειρῶν. Οἱ πίθηκοι οὗτοι ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς σεμνοπίθηκους, ἕνεκα τῆς δευδρόδους αὐτῶν διαβίωσης, τῆς ἰδίας δια-

τροφῆς, ὡς ἔχοντες τὸν αὐτὸν εἰρμὸν τῶν ὀδόντων καὶ τὴν αὐτὴν κατάστασιν τοῦ στομάχου.

Οἱ **Κερκοπίθηκοι** ἐκλήθησαν οὕτως ἐπὶ τῶν φυσικῶν ὡς φέροντες οὐρὰν, ἐπίσης δὲ παλαιότερον οὕτως ὀνομάζοντο καὶ οἱ σεμνοπίθηκοι καὶ οἱ κολοβοί, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ πρῶτοι ἔχουσι τὴν οὐρὰν μικροτέραν τοῦ σώματος καὶ δὲν καταλήγει αὐτὴ εἰς τολύπην. Ἐπίσης ἔχουσι τὸν ἕνα ἀντίχειρα πολὺ ἀνεπτυγμέ-

νον, διαφέρουσι καὶ εἰς τοὺς ὀδόντας, διότι οἱ μυλόδοντες αὐτῶν δὲν φέρουσι ἢ τέσσαρα φύματα, ἐνῶ ὁ τελευταῖος κατώτερος φέρει πέντε. Ἐχουσι δὲ τὸν στόμαχον ἁπλοῦν καὶ ἐνῶ εἶναι οὐδυσιατικῶς χορτοφάγοι, ἐν τούτοις δὲν καταφρονοῦσι καὶ τὰς ζωϊκὰς οὐσίας.

Οἱ κερκοπίθηκοι ἐδρίσκονται εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου ἔπαρχουσι μεγάλα δάση, οἱ δὲ παρατηρούμενοι ἐν τοῖς ζωολογικοῖς κήποις τῆς Εὐρώπης προέρχονται ἐκ τῆς Ἀβυσσινίας καὶ τῶν ἄνω μερῶν τοῦ Νείλου.

Παρὰ τοῖς πιθήκοις τούτοις παρατηρεῖται ποιά τις ὁμοιότης πρὸς τὴν γαλῆν. Ἐν Ἰταλίᾳ οὗτοι καλοῦνται **Μαημόνη** ἢ καὶ γαλῆ μαημόνη. Οἱ γερμανοὶ καλοῦσιν αὐτὰς μελανὰς γαλάς. Τὴν σήμερον παρατηροῦνται περὶ τὰ τεσσαράκοντα εἶδη κερκοπιθήκων.

Ἐπάρχει ἐν εἶδος ἐρυθροειδές, ὅπερ φέρει κεχρυσωμένα μέρη ἐπὶ τῆς ράχους, τὰ δὲ κατώτερα μέρη αὐτοῦ εἰσὶν λευκά, ἐνῶ τὰ ὄτα αἱ χεῖρες καὶ τὸ πρόσωπον εἰσι μελανὰ ἀπ' ἑτέρου τὰ πέριξ τῶν ὠτίων εἰσι χρώματος ζωηροῦ ἐρυθροῦ. Ἴσως εἶνε τὸ εἶδος τοῦτο, ὅπερ περιγράφει ὁ Πλίνιος καὶ τὸ ὁποῖον ὀνόμασε καλλιτριχον, ἀντιπροσωπεύεται δὲ ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς μνημείοις καὶ εὐρῶδη τεταριζευμένον εἰς τὰς πυραμίδας τῆς Σαχάρας.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ

Τὰ μάτια σου εἶναι θάλασσα
μὲ κύματα ἀφρισμένα
ποῦ μὲς τῇ δόλῃ μου καρδιά
κτυποῦνε ἕνα, ἕνα....

Τὸ κάθε κύμα ποῦ γλυκὰ
μὲς τῇ καρδιά μου σκάει
ἀντὶ νὰ σβύσῃ τῇ φωτιά
ἄλλη φωτιά μου πάει

Φωτιά, ποῦ ἀνάβει ἀπ' τῇ φωτιά
ποῦ βγαίνει ἀπ' τῇ καρδιά σου
καὶ στάχτη κάνει ὄσους καρδιάς
πέσουνε στὴ ματιά σου!...

Ζάκυνθος

ΑΓΓΕΛ. ΣΑΛΟΥΤΣΗΣ

ΤΟ ΝΑΙ ΣΟΥ

Ἄν ἴσως τ' ὄχι σου ποτέ, μποροῦσε Ναι νὰ γένη
γέλιο ἢ καρδιά μου ὡς ποῦ ζῶ ποτέ ἄς μὴ χαρῆ
καὶ ἡ ψυχὴ μου ἀπ' τὸ Θεὸ ἀφορσμοῦς ἄς πέρνη
στὸ θανατὸ μου ἕνας παπᾶς γὰ μὲ ἄς μὴ βρεθῇ...

Τὸ παγωμένο χῶμα μου καὶ κείνο ἄς μὴ μὲ θέλῃ
ὅλος ὁ κόσμος μία φωνὴ ἄς μὲ καταρασθῇ
καὶ ἄς ψηθῶ στὴ κόλασι, καθόλου δὲ μὲ μέλλει
φθάνει ἕνα Ναι τὸ στόμα σου Θεά μου νὰ μοῦ πῆ

Ζάκυνθος

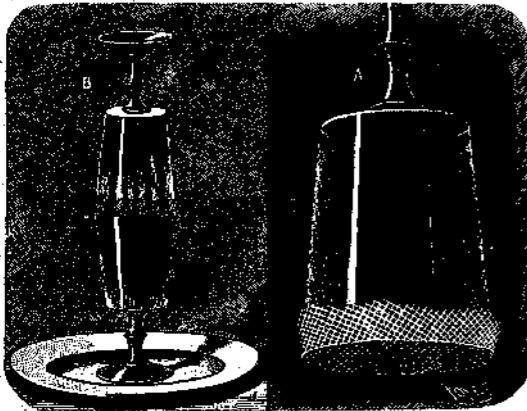
ΑΓΓΕΛ. ΣΑΛΟΥΤΣΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Πειράματα ἀδρανείας
και βαρύτητος.

Πληρώσατε εντελώς δύο κύπελλα του αὐτοῦ μεγέθους, τὸ μὲν ἐν ἕξ ὕδατος, τὸ δ' ἕτερον ἐξ οἴνου ἐρυθροῦ και εἶτα θέσατε ἐπὶ τοῦ περιέχοντος τὸ ὕδωρ κύπελλον τεμάχιον λεπτοῦ ὑφάσματος, τουλίου λεγομένου, ὅπερ προηγουμένως μόνωχενετε, ὡς φαίνεται ἐν τῇ εἰκόνι. Τότε ἀναστρέφετε τὸ περιεχόμενον ὑφασμα πῆριξ τοῦ

κνπέλλον, καλύπτετε διὰ τῆς παλάμης τοῦτο και κρατοῦντες αὐτὸ ἀπὸ τῆς βάσεως διὰ τῆς ἄλλης χειρός, ἀναστρέφετε διὰ μᾶς ἀποτόμως τὸ κύπελλον, πρὸς παρεμπόδιον τῆς εἰσχωρήσεως ἀέρος ἐν αὐτῷ. Μετὰ τοῦτο ἀφαιρεῖτε τὴν χεῖρα σας, ὀριζοντίως μετακινῶντες αὐτὴν και μετ' ἀπορίας θὰ ἴδητε, ὅτι τὸ ὑφασμα ἐξακολουθεῖ παραμένον και συγκρατοῦν τὸ ὕδωρ.

Τώρα ἐρχόμεθα εἰς τὸ δεύτερον πείραμα. Θέσατε τὸ οὕτως ἀνεστραμμένον κύπελλον σας ἐπὶ τοῦ περιέχοντος τὸν οἶνον κνπέλλον και θὰ ἴδητε ἀμέσως λεπτὸς γραμμὰς διαπερώσας τὰς διαπὰς τοῦ ὑφάσματος. Εἶναι ὁ οἶνος, ὅστις ἀνέρχεται βαθμηδὸν ἐν τῷ ἀνωθι κειμένῳ κνπέλλῳ και ἀντικαθιστᾷ κατ' ὀλίγον τὸ ὕδωρ, ὅπερ τοῦναντίον θὰ κατέθη ἐν τῷ κάτωθι κνπέλλῳ.

Μετὰ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας περίπου ἢ μεταστασις τῶν ὑγρῶν θὰ συντελεσθῇ, ὅτε μετ' ἐκπλήξεως θὰ ἴδητε, ὅτι τὸ μὲν κατώτερον κύπελλον θὰ περιέχῃ εντελῶς καθαρὸν ὕδωρ, τὸ δὲ ἀνώτερον εντελῶς καθαρὸν οἶνον.

Φ. Π.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Τὸ ράδιον και ἡ ζωὴ

Ὁ Οὐίλλιαμ Ράμοσῦ, ὁ ἀνακαλύψας διάφορα ἀτμοσφαιρικὰ ἀέρια, δημοσιεύει τὴς παρατηρήσεις του ἐπὶ τῆς ἐπιδρώσεως τοῦ ραδίου ἐπὶ τῆς ζωῆς. Ὁ καθηγητὴς Petit ἐν Παρισίοις εὗρεν, ὅτι ἠλιμιωμένος ἵππος δεχθεὶς ἔνεσον ραδίου, ἀνεξωγογήθη σημαντικῶς. Τὸ πείραμα ἐπανελήφθη πολλάκις ἐπὶ ζώων και ἀνθρώπων, χωρὶς ὅμως ὀφθαλμοφανῆ ἀποτελέσματα. Ἐδοκιμάσθησαν ἐνέσεις ραδίου ἐπὶ γαλῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπέθανον. Ἀπὸ ὀκτὼ πρόσωπα πάσχοντα ἐν καρδίῳ ἰάθη τὸ ἐν μόνον μετὰ τὴν ἐνεσίαν, ἐνῶ τὰ λοιπὰ δὲν ἴδεισαν σημεῖα βελτιώσεως. Ἡ ἐξωτερικὴ χρῆσις τοῦ ραδίου εἰς ὀρισμένους περιπτώσεις καρδίου ἐπέφερεν ἀναμφιβόλως βελτιώσιν, εἰς ἄλλας πάλιν τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἀμφίβολον.

Εἰκόνες ἐλαιοτυπίας

Αἱ εἰκόνες ἐλαιοτυπίας καθαρίζονται μετὰ τεμάχιον βάμβακος βρεγμένον μετὰ γάλα και κατόπιν στεγνώνονται μετὰ μεταξωτὸν ὑφασμα.

Ἡ σαπυνοποίησις τοῦ πετρελαίου

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι μέχρι τοῦδε ἐγένοντο πολλὰ πειράματα, ὅπως ἀναμιχθῇ τὸ πετρελαῖον μετὰ διαφόρους σάπωνας ἰδίως, ἕνεκα τῆς διαλυτικῆς του ἰδιότητος τοῦ λίπους και ἄλλων ἀναθαροισιῶν. Ἐν τούτοις τὸ πετρελαῖον ὡς ὑδρογονάνθραξ μένει ἀσαπυνοποίητον. Ἡ δὲ Industria Saponaria τοῦ Μιλάνου προεκήρυξεν ὅμως ἐσχάτως βραβεῖον διὰ τὴν σαπυνοποίησιν τοῦ πετρελαίου πρὸς κατασκευὴν εὐθνητοῦ σάπωνος τοῦ λαοῦ. Φαίνεται δὲ ὅτι μία μέθοδος σταλείσα εἰς τὴν ἑλληνοδόκον ἐπιτροπὴν ἔλυσε τὸ ζήτημα ἱκανοποιητικῶς, τῇ βοήθειᾳ τοῦ σπέρματος κήτους.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

Διὰ τοὺς καπνιστὰς

Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ὁ ἠρωϊκὸς Κίτσος ἐστρατοπέδευεν ἐξωθεν τῆς Ἄρτας, ἐνῶ μακρότερον αὐτοῦ ἐστρατοπέδευεν ὁ Τσόγγας, ἄλλος ἦρωας τότε.

Ὁ Κίτσος δὲν εἶχε καπνὸν και ἐστενοχωρεῖτο, νομίζων ὅμως, ὅτι ὁ Τσόγγας εἶχε στέλλει πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τὰ παλληκάρια του, ὅπερ φθάνει εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Τσόγγα, εἰσέρχεται εἰς τὴν καλύβην και χαιρετᾷ μετὰ σεβασμοῦ.

— Τί θέλεις, ὀρέ; τὸν ἐρωτᾷ ὁ Τσόγγας, μετὰ τὴν ἀφέλειαν τῶν ἠρώων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

— Μ' ἔστειλ' ὁ καπετὰν Κίτσος, νὰ μοῦ δώσῃς λίγο καπνὸν νὰ τοῦ πᾶω.

Και ὁ Τσόγγας προσβλέψας αὐτόν, ἀποκρίνεται:

— Καπνὸ! πᾶνε πᾶς του, ὀρέ, πᾶς δὲν εἶμαι ζουρλὸς ἐγώ, νὰ βάλω φωτιὰ στὸ βῖὸ μου και νὰ τὸ βλέπω νὰ καίγεται.

Η ΨΥΧΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

(βλ. σελ. 85)

ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΟΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ

ΑΥΤΟΜΑΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ

(Συνέχεια)

17ον. Είπε 6 ώρα και $\frac{1}{4}$, κομίζω το γέυμα και κάθημαι δεξιόθεν του Ραϋμόνδου και ενώ τρώγομεν, τὸ φῶς σβέννυται, ἐνῶ τὸ τοῦ κοιτῶνος ἀνάπτεται.

Σβύνω τὸ δεύτερον φῶς, ἵνα ἀνάψω τὸ πρῶτον, πλὴν τὸ αὐτὸ φαινόμενον ἐπαναλαμβάνεται δεκάκις τοῦλάχιστον, εἰς τρόπον ὥστε, ἵνα μὴ διαρκῶς ἐγειρόμεθα, ἀπεφασίσαμεν νὰ μένωμεν ἐν τῷ ἐσπιατορίῳ ἐν ἡμίφωτι, φωτιζόμενοι μόνον ὑπὸ τοῦ στομίον τοῦ φωταερίου τοῦ μαγειρίου.

19ον. Μὴ ἀναφανέντων ποσῶς τῶν ἐποδημάτων τοῦ Ραϋμόνδου, ἀπεφασίσαμεν ν' ἀναχωρήσωμεν μετὰ τὰ σαנדάλια, ἅτινα ἔφερε και τὰ ὁποῖα δὲν τῷ ἤρμοζον ποσῶς. Εἰς Παρισίους ἠναγκάσθη νὰ τῷ ἀγοράσω ἕτερα ἐποδήματα ἀναγκαίως ἀναγκαῖα διὰ νὰ ἐξέρχεται. Εἰς Παρισίους διεμείναμεν ἐφ' ὀλόκληρον ἑβδομάδα, χωρὶς ν' ἀναφανῆ τίποτε· τὸ δ' ἐπόμενον Σάββατον ἀπερχόμεθα ἐκ νέου εἰς τὸ Montmorensy μετὰ ἀπόφασιν καὶ διατεθειμένους νὰ μὴ ἐκπλησώμεθα πλέον, οὐδὲ νὰ συγκινώμεθα ἐκ φαινομένων τοιαύτης φύσεως.

Σάββατον 4 Φεβρουαρίου

Φθάνομεν τὴν 6ην ὥραν τῆς ἐσπέρας. Ὁ Ραϋμόνδος τακτοποιεῖ τὰ ἐν ἀταξίᾳ καὶ τῆδε κακεῖσε ἐδρισκόμενα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἀντικείμενα, ἐνῶ ἐγὼ ἐτοιμάζω τὸ γέυμα. Καθήμεθα καὶ τρώγομεν ἡσυχῶς· τὴν δὲ 9ην ὥραν κατακλινόμεθα. Ἡ νύξ αὐτὴ διήλθεν ἐν μεγίστῃ γαλήνῃ.

20ον. Τῇ 7ῃ καὶ $\frac{1}{2}$ ὥρα τῆς πρωῆας κτύποι κινεῖται ἀκούονται ὑπὸ τὴν κλίνην τοῦ Ραϋμόνδου, εἴτα ἐν τῷ τοίχῳ ὀπισθεν αὐτοῦ. Τῇ 7ῃ καὶ $\frac{3}{4}$ ἐπὶ τὰ φυλλάδια ἐκσφενδονίζονται ἐκ τῆς ἐταξέρας πρὸς τὴν θυρίδα, διερχόμενα ἄνωθεν τῆς κλίνης μου.

Ἐκ τοῦ θυροῦβου τούτου ὁ Ραϋμόνδος ἀφηνίχεται καὶ ἀποφασίζομεν ἀμφότεροι νὰ ἐγειρόμεθα.

22ον. Μετὰ τινὰς στιγμὰς, ἐνῶ παρευθροῦν πρὸς τὴν θυρίδα, βλέπω ἐν ἐκ τῶν ἐξαφανισθέντων ἐποδημάτων τὴν πρωῆαν τῆς δευτέρας νὰ κατέρχεται πολὺ βραδέως κατὰ μῆκος τῆς θυρίδος καὶ νὰ σταθῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

23ον. Ζωηροὶ κτύποι ἀκούονται πλήττοντες τοὺς ὄμους τοῦ Ραϋμόνδου, ἐξ οὗ καὶ ζωηρῶς ὠθεῖται ἐξ αὐτῶν, κλίνας τὸ σῶμα πρὸς τὰ ὀπι-

σθεν. Τὸν παρακαλῶ νὰ κατέλθῃ τῆς κλίνης του καὶ νὰ ἔλθῃ ἐπὶ τῆς ἰδικῆς μου. Τίθεμαι ἐκ τοῦ δεξιῦ μέρους καὶ τὸν συγκρατῶ, θέτων τὴν μίαν χεῖρα μου ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ. Ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται τοὺς αὐτοὺς κτύπους, ἐγὼ δὲ αἰσθάνομαι, ὅτι οἱ κτύποι οὗτοι ἔρχονται ἐκ τῆς οὐραίας τῆς πλάτης του, ἀλλὰ δὲν ἀκούω πλέον οὐδένα κρότον.

Ἐν δεδομένῃ στιγμῇ, θέτω τὴν ἀριστερὰν χεῖρα μου ἐπὶ τοῦ μετώπου του, ὅτε οἱ κτύποι παύονται ἀμέσως. Οὗτος δὲ κούρασθεις ἐκοιμήθη.

25ον. Παρακαλῶ τὸν Ραϋμόνδον νὰ ἐγειρῇ. Ἐγείρεται καὶ ἐνδύεται παρὰ τῇ κλίνῃ μου καὶ εἴτα προχωρεῖ πρὸς τὸ ἐσπιατορίον. Μόλις ὁμοῦ ἐποίησατο τρία βήματα, ποσότης τέφρας, ἢν ὑπολογίζω εἰς μίαν λίτραν, ἐκσφενδονίζεται ἐκ τῆς θυροῦρας ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῆς κλίνης μου. Ἡ τέφρα διεχύθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐν σχήματι ἀνεμιστηρίου.

28ον. Τὴν 2αν ὥραν καὶ 47 λεπτά, ἐνῶ ὁ Ραϋμόνδος κατερίετο πρὸ τῆς τραπέζης γράφων, ἐγὼ δὲ ἐδρισκόμεν παρὰ τὴν θυρίδα, παρατηρῶ ἐν κτύπῳ μετὰ χρωμάτων, ἐδρισκόμενον ἐπὶ τοῦ ἐποστηρίγματος παρὰ τῷ ὄρολογίῳ νὰ ἐκσφενδονισθῇ ἐκ τῆς θέσεως ταύτης, νὰ διέλθῃ ἄνω τῆς κεφαλῆς τοῦ Ραϋμόνδου καὶ νὰ πέσῃ ἠγεωγμένον πρὸ ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τὰ δὲ χρώματα διασκορπίζονται τῆδε κακεῖσε.

Φαινόμενα τοιαῦτα παραγόμενα καὶ ἐπαναλαμβανόμενα ἀδιακόπως ἐν ἀμφισβητήτῳ ἀληθείᾳ καὶ μὴ παραλλάσσοντα τῶν ἄνωθεν περιγραφέντων, ἀνευ σπουδαίου ἐτέρου ἐπεισοδίου, δὲν θὰ ἀναφέρω.

36ον. Τῇ 6ῃ ὥρα καὶ 20 μικρὸς τις λίθος, εἴτα δεύτερος καὶ κατόπιν τρίτος πίπτουσι ἐν τῷ μαγειρίῳ. Κύντω καὶ τοὺς λαμβάνω, ἐνῶ ὁ Ραϋμόνδος ἴσταται ὄρθιος πρὸς τὴν τραπέζαν. Πρὸς στιγμὴν ἐσκέφθη μήπως οὗτος εἶχε λάβει αὐτοὺς ἐν ὥρᾳ τοῦ περιπάτου καὶ ἤθελε ν' ἀστενευθῇ. Τὸν παρακαλῶ νὰ μοι δείξῃ τὰς χεῖρας καὶ τὰ θηλάμια του, ἀλλὰ δὲν ἐδρισκω τίποτε. Διαρκούσης ὁμοῦ τῆς ἐξετάσεως ταύτης καὶ εἴτα ἐν διαστήματι ἐνός λεπτοῦ περιπῶν πίπτουν τρεῖς ἕτεροι λίθοι ἀνάλογοι καὶ τρία μικρὰ τεμάχια σακχάρους.

37ον. Ὁρα 6ῃ καὶ 30. Ἐνῶ γευματίζομεν, ἀκούομεν κρότον ἐν τῷ κοιτῶνι. Ἐγειρόμεθα καὶ παρατηροῦμεν τὸ στρώμα τῆς κλίνης ἐπὶ

τοῦ ἐδάφους. Ἀμέσως δὲ ἡ λυχνία τοῦ κοιτῶνος ἀνάπτεται καὶ ἡ τοῦ ἐσπιατορίου σβέννυται.

40ον. Ὁ πῖλος μου ἐξαφανισθεὶς τὴν πρωτῆραν τὸ ἐσπέρας ἐβρέθη πεπλατυμένος ἐπὶ τῆς κλίνης μου, ἐνῶ δὲ τὸν ἐξετάζω, παρατηρῶ ὅτι καλύπτεται ὑπὸ κόπρου καὶ ἀραχνῶν.

Τὸν κινῶ καὶ τὸν ἐπαναθέτω ἐπὶ τῆς κλίνης· μεταβαίνω εἰς τὸ ἐσπιατορίον καὶ ἐπανέρχομαι, ὅπως λάβω τὸ ρινόμαντρον μου ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ παρατηρῶ, ὅτι ὁ πῖλος ἐξαφανισθὲν ἐκ νέου.

Ὁ Ραϋμόνδος εἰσέρχεται καὶ ἐξετάζει καὶ αὐτός, ἀλλ' ὁ πῖλος οὐδαμῶς ἀνευρίσκεται. Περὶ τὴν 8ην ὁμοῦ ὥραν ὁ πῖλος ἀναφαίνεται πεπλατυμένος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους παρὰ τῇ κλίνῃ μου, ὃν λαμβάνω καὶ θέτω ἐπ' αὐτῆς.

42ον. Ἐνῶ προγευματίζομεν ἐν σπουδῇ, διάφορα ἀντικείμενα πίπτουσι ἐξ ὧλων τῶν μερῶν· ἐτοιμαζόμεθα νὰ ἐξέλθωμεν, ὅτε παρατηροῦμεν τὴν ρίβδον μου, ἐξαφανισθεῖσαν τὴν πρωτῆραν, νὰ πίπτῃ ὀπισθεν του μετὰ κρότου, ὡς νὰ ἐπιπτεν ἐξ ὕψους τεσσάρων μέτρων. Ὁ Ραϋμόνδος ἐξέρχεται.

Ἀποπειρῶμαι νὰ λάβω ἀπὸ τῆς κλίνης τὸν πῖλον μου. Εἰς ἐνός μέτρον ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς θυροῦρας τοῦ δωμάτιου βλέπω τὸ στρώμα ἀνατρεπόμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μετὰ τοῦ πῖλου μου. Ἐπαναθέτω τὸ στρώμα εἰς τὴν θέσιν του, λαμβάνω τὸν πῖλον μου, ὅπως ἔχει καὶ τὸν φορῶ. Ἀποῦ δὲ ἔργονα βλέμμα πανταχόσε λαμβάνω βιαίως καὶ τὴν ράβδον μου καὶ ἐγκαταλείπω τὴν στοιχειωμένην αὐτὴν οἰκίαν.

Ἐπανακάμπτομεν εἰς Παρισίους, ὅπου οὐδὲν φαινόμενον παράγεται· τὸ δὲ Σάββατον 11ῃ Φεβρουαρίου, ἐν τῇ Ἐταιρείᾳ τοῦ Μαγνητισμοῦ τῆς Γαλλίας ἐποιήσαμεν ἀνακοίνωσιν τῶν περιέργων αὐτῶν φαινομένων, μετ' ἀναγγελίας, ὅτι τὴν ἐπαύριον Κυριακὴν θὰ ἐξηκολούθουν τὰ πειράματα ταῦτα ἐν Montmorensy, ὅπου θὰ μετέβαινον μετὰ τοῦ Ραϋμόνδου καὶ τῆς Καρ Κορνιλλὲ ὅπως συμετάσχη καὶ αὐτὴ διὰ τῆς διοργανώσεως τῆς εἰς ταῦτα ὡς καὶ τῶν κ. κ. Girard, Hirty, καὶ Haudricourt, οἵτινες μοι ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν, ἵνα με συνοδεύσωσιν, ὅπως καὶ ἐδέχθη.

Κυριακὴ, 12 Φεβρουαρίου.

Ἀναχωρῶ μετὰ τοῦ Ραϋμόνδου καὶ φθάνομεν εἰς τὰς 10 καὶ 50. Ὁ κ. καὶ ἡ Καρ Κορνιλλὲ ἔρχονται εἰς τὰς 11 καὶ $\frac{1}{4}$, ἵνα γευματίζομεν καθήμεθα εἰς τὴν τραπέζαν ἐν σπουδῇ καὶ οἱ προσκεκλημένοι προσέρχονται τὴν 1ην ὥραν.

—Λαμβάνοντες τὸν καρπὸν περιμένομεν ἡσυχῶς τὰς ἐκδηλώσεις, ἀλλ' οὐδὲν παράγεται. Οἱ προσκεκλημένοι ἀπεσώθησαν τὴν 4ην ὥραν φρονούντες, ὅτι αἱ ἀπαιτούμεναι συνθήκαι τῆς ἡρεμίας καὶ ἡσυχίας δὲν ἦσαν ἀρμεταί καὶ πιθανῶς

ἐπίσης, ὅτι ἡ σχέση τοῦ Ραϋμόνδου μετὰ τοῦ περιβάλλοντος δὲν εἶχεν ἐπαρκῶς ἀποκατασταθῆ.

Καὶ ὄντως, κατὰ τὰς δύο προηγουμένας περιπτώσεις, ὡς προανέφερα, αἱ ἐκδηλώσεις παρήχθησαν τὴν ἐπαύριον 10 ὡς 12 ὥρας μετὰ τὴν ἀφίξιν μας.

45ον. Τὴν ἐπαύριον, τὴν 7ην καὶ $\frac{1}{2}$ ὥραν κτύποι ζωηρότατοι ἠκούσθησαν ὑπὸ τὴν κλίνην τοῦ Ραϋμόνδου, ὀπισθεν του καὶ μετὰ τοῦτο εἰς ἄλλα μέρη. Μετ' ὀλίγον δὲ κρότος καταπιπτότων ἀντικειμένων ἐν τῷ ἐσπιατορίῳ ἀκούεται, προαναγγέλλον ἡμῖν ἔκτακτον ταραχώδη σκηπὴν. Ἐγείρομαι, ὅπως ἴδω.

46ον. Ὁ Ραϋμόνδος κείται ἀκίνητος ἐν τῇ κλίνῃ του μετὰ τὰ ρῶτα ἐστραμμένα πρὸς τὸν τοίχον. Διέρχομαι τὸ ἐσπιατορίον καὶ μόλις φθάνω εἰς τὴν θυρίδα, τὸ στρώμα μου μετὰ τῶν καλυμμάτων κ.τ.λ. πίπτει εἰς τὸ ἔδαφος.

47ον. Λαμβάνω σχοινίον καὶ δένω τὸ στρώμα καὶ τὸ προσκεφάλαιον μετὰ τῶν σκεπασμάτων καὶ ἀποσύρομαι. Ἄν εἶχον ἔτι φθάσῃ εἰς τὸ ἐσπιατορίον καὶ ἀκούω κρότον ὀπισθεν μου. Στρεφόμενος βλέπω τὰ πάντα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

48ον. Πολὺ ἥσυχος, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἐκπληκτικὸς ἐπαναθέτω τὰ πάντα εἰς τὴν θέσιν των καὶ βλέπω, ὅτι ὁ κόμβος τοῦ σχοινίου εἶχε λυθῆ. Δένω ἐκ νέου τὰ πάντα καὶ κάμνω αὐτὴν τὴν φορὰν 5—6 κόμβους, τὸν ἕνα ἐπὶ τοῦ ἄλλου καὶ ἀποσύρομαι. Ἀλλὰ μόλις πάλιν εἰσέρχομαι εἰς τὸ ἄλλο δωμάτιον καὶ τὰ πάντα λελυμένα καταπιπτοῦσι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, μὴ δὲ ἄκρα τοῦ σχοινίου φθάνει μέχρι τῶν ποδῶν μου. Ἐκ τῶν κόμβων μόνον εἰς ὑψηλῶν ἔτι, τὸ δὲ σχοινίον ἦτο συντετριμμένον εἰς τὸ μέσον, ἐξ οὗ φαίνεται, ὅτι ἡ τάσις πρὸς διαστολὴν αὐτοῦ ἦτο μεγίστη.

Τὰ φαινόμενα ταῦτα διήρκεσαν 8—10 λεπτά, ὁ δὲ Ραϋμόνδος δὲν διέκρινεν ἄλλο ἢ τὸ ἀποτελέσμα. Μετ' ὀλίγον προγευματίζομεν ἐν σπουδῇ καὶ ὅπως-ὅπως, ὅτε φοβερὸς βόμβος μᾶς κατέλαβε οὐσώμως. Φυλλάδια, βιβλία, ἐργαλεῖα καὶ ἀντικείμενα τοῦ μαγειρίου ἐκσφενδονίζοντο πανταχόσε. Τὰ φαινόμενα δὲ ταῦτα, τοσοῦτον ταχέως διεδέχοντο ἄλληλα, ὥστε μοι ἦτο ἀδύνατον νὰ τὰ παρακολούθῃω ἐν λεπτομερείᾳ.

50ον. Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐξέλθωμεν ἀμέσως καὶ ἐνῶ κτεῖνον τὴν χεῖρα, ἵνα λάβω τὸν πῖλον μου καὶ τὴν ράβδον μου, ὁ Ραϋμόνδος μοι λέγει: «Παρατηρήσατε, παρατηρήσατε, φεύγει φεύγει δεικνύων μοι τὸν πῖλον μου, ὃν δὲν βλέπω πλέον· εἶχεν ἐξαφανισθῆ, χωρὶς οὐδαμῶς νὰ φαίνεται πλέον ἐπὶ τῆς ὀροφῆς.

51ον. Ἐπιμένω νὰ ἐξέλθωμεν τὸ ταχύτερον, ὅπως εἶχομεν καὶ μόλις εἶμεθα εἰς τὸν μικρὸν διάδρομον, ἡ ράβδος μου, ἢν εἶχον ἀφήσῃ ἐκ φόβου ἢ ἐξ ἀπεληψίας, ὅπως θέλετε ἐκλάβετε, βιαίως ἐκσφενδονίζεται ὀπισθεν τοῦ Ραϋμόνδου

και πιστει μετὰ πολλοῦ κρότου πλησίον αὐτοῦ. Κατέρχομαι και κλειώ διασθέν μου τὴν θύραν ταχέως και συναντῶ τὸν Ραῦμόνδον, ὅστις με ἀνέμενεν εἰς τὴν ὁδόν. Αναχωροῦμεν δὲ διὰ Παρισίους τὴν 9ην ὥραν. (Ὁ πῖλος μου ἀνευρέθη τὴν Κυριακὴν 19ην ὑπὸ τοῦ νιού μου Ἀνδρέου ἐντὸς σωρείας παλαιῶν ἐφημερίδων, ὑπὸ τὴν ἐταξέραν τοῦ ἑορτασίου.)

Κυριακὴ 19 Φεβρουαρίου

Προτίθεμαι νὰ τελειώσω τὴν μελέτην ταύτην. Ὁ νιός μου Ἀνδρέας θ' ἀνεχώρει τὸ Σάββατον ἑσπέρας μετὰ τοῦ Ραῦμόνδου, ἐνῶ ἐγὼ ἀνεχώρησα τὴν ἐπιούσαν εἰς τὰ 10, και ἔφθασα εἰς τὰς 10 και 50'. Ὁ κ. Haudricourt φθάσει μίαν ὥραν βραδύτερον. Προγενεματιζόμεν ἡσυχότατα, περιμένοντες, ἵνα ἐκδηλωθῶσι τὰ φαινόμενα και μόλον οὐκ ἔπιθυμία πάντων εἶναι μεγάλη, τίποτε δὲν παράγεται.

Ὁ κ. Haudricourt ἀποφασίζει νὰ διέλθῃ τὴν νύκτα πλησίον μας. Ἀφοῦ δὲ ἐδειπνήσῃ τὴν 9ην και 30', κατεκλίθη εἰς τὴν θέου μου. Καὶ ἐπειδὴ ἔχω μόνον δύο μικρὰς κλίνας, ἐγὼ μετέβην νὰ κοιμηθῶ, ἐπὶ τῇ σκέφῃ, οὐκ ἠθέλον παραχθῆ κατὰ τὸ σὴνηδες φαινόμενά τινα.

Τὴν ἐπαύριον ὁ Ραῦμόνδος κόπτεται διὰ νὰ λάβῃ τὸν πῖλον του, ὃν εἶχε θέσει τὴν προτεραίαν ἐπὶ τινῶν φυλλαδίων, πρὸς τὴν θυρίδα κειμένων, ἀλλ' ὁ πῖλος του ἐξαφανίζεται. Εἶπα τότε εἰς τὸν Ραῦμόνδον νὰ φορβῇ παλαιόν τι πῖλκον ποδηλαιστοῦ, ὅπερ ἔκειτο ἐπὶ τοῦ ἱματιστάτου, ἀλλὰ μόλις ἐκτείνει τὴν χεῖρά του ἐξαφανίζεται και τοῦτο.

— Εἶναι ἄρα γε τοῦτο εἰρωνεία τοῦ πεπερωμένου; ἢ ἐνεργοῦσα αὐτὴ δύναμις εἶνε ἄρα εἰρωνική ἢ ὑποτάσσεται εἰς νόμους, οὐκ δὲν ὑποπευόμεθα; Ἡ τελευταία αὐτὴ ὑπόθεσις μοι φαίνεται, ἂν ὄχι βεβαία, τοῦλάχιστον πιθανή. Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τοῦλάχιστον, οὐκ πρόσωπα τινὰ ὑποβοηθοῦσι τὰς ἐκδηλώσεις ταύτας, ἐνῶ ἕτερα τὰς ἐμποδίζουσι.

Δὲν διακόπτω τὸ ζήτημα, ὅπερ μοι φαίνεται ἄλυτον ἐν τῇ παρουσίᾳ καταστάσει τῶν γνώσεών μας, ἀλλὰ τεταραγμένος ὑπὸ τῶν φαινομένων, ὧν ἐγενόμην ἑκούσιος μάρτυς, ἀνασιτέλλω ἀπλῶς τὴν περαιτέρω ἀπαρίθμησην αὐτῶν περιεχομένων μου. (Ἐπεται τὸ τέλος)

ΕΓΙΝΕΣ ΤΕΛΟΣ....

Ὅπως στὸν κάμπο τὸ πουλί
παίζει μετὰ τὸ κλαδάκι
Ὅπως τὸ κῆμα τὸ τρελλό
παίζει μετὰ τ' ἀεράκι,

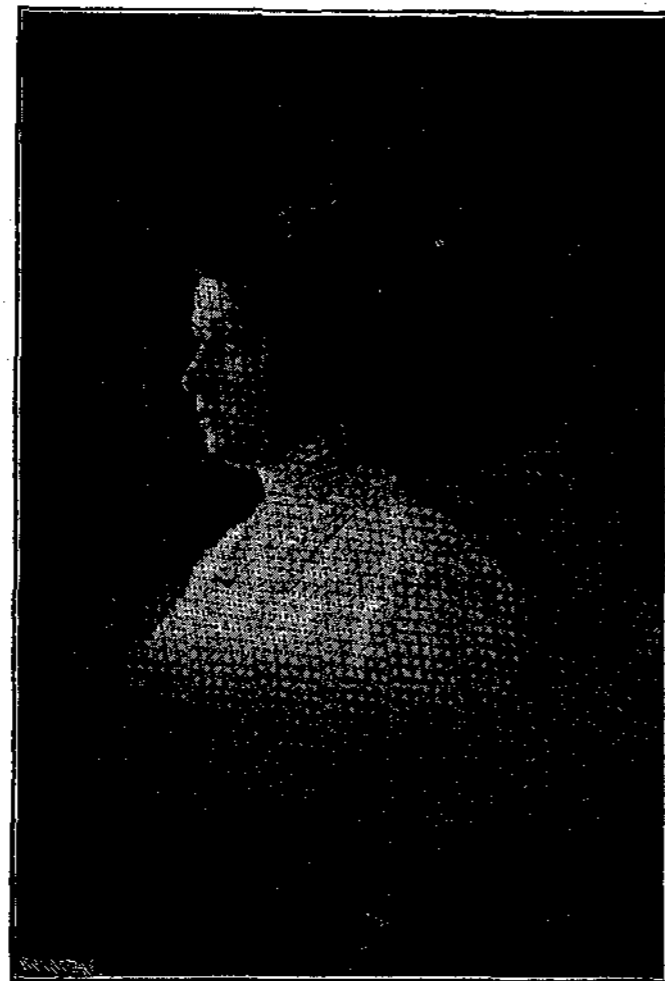
Ἔτσι κ' ἐσὺ ἀγάπη μου
παίζεις μετὰ τὴν καρδιά μου
κ' ἐγίνες πλέον εἰς αὐτὴν
θεός και μάγισσά μου.

Ὅπως τὸ τριαντάφυλλο
τ' ἀνοίγει ἢ πρῶτα
ὅπως τ' ἠθρόνι τραγουδεῖ
στοῦ δάσους τὰ σκοτία,

Ἔτσι κ' ἐσὺ ἀγάπη μου
ἀνοίξεις τὴν καρδιά μου
κ' ἐγίνες ὁρόσος μυστικὴ
πηγὴ στὰ δάκρυά μου.

Ἐγίνες τέλος, ἐγίνες
τύραννος και χαρὰ μου
Ἐλπίς, ἀπειλασία μου
μέλλον και συμφορὰ μου!

ΣΟΦ. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

ΑΙΜΙΛΙΑ ΜΙΧΑΛΟΝΑΚΟΥ (Ἐκ τῶν ἑλλην. καλλωπῶν τοῦ Καίρου)

Η ΚΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Ἐπιστρέφουσα ἐκ τοῦ κήπου, τὰς χεῖρας πλήρεις μετὰ ἀνθὴ ὀργανίσιας, ἡ Ροζαλία εἰσῆλθεν εἰς τὴν τραπεζαρίαν παλαιῆς τινος οικίας τῆς μάμμης της, ὅποτε τὸ θέρος ἤρχετο νὰ διέλθῃ ὀλίγους μῆνας μετ' αὐτῆς.

Μόλις εἰσελθοῦσα, εἰς τὸ κατώφλιον τῆς μεγάλης αἰθούσης ἐξεπλάγη τόσον, ὥστε παρ' ὀλίγον τὰ ἄνθη ἐπιπτον τῶν χειρῶν της. Εἰς τὸ κλεῖθρον τῆς σκευοθήκης, τοῦ μυστηριώδους και πολυτίμου ἐπίπλου ἡ μάμμη εἶχε ἐσχάσῃ τὴν κλεῖδα!.....

Ἀπίστευτον! Καὶ ἔμως ἀπὸ τὸν σῦρτην τοῦ σεβαστοῦ καρνίου ἐπίπλου, ἐκρέμαντο ἤδη ὑπερηφάνως αἱ κλεῖδες ὅλαι τῆς κυρίας Διβερνοῦ.

Δέκα ὀκτὼ ὀλόκληρα ἔτη ἡ Ροζαλία ἤρχετο εἰς τὴν ἔπαυλιν, και ὅσον μακρὰν και ἂν ἔβηκε τὸ μνημονικόν της, οὐδέποτε ἐνεθυμείτο τοιαύτην λήθην. Ὅπως ὁ ἀγγυπνός τραπεζίτης προσέχει τὴν κλεῖδα τοῦ θησαυροφυλακίου του, ὅπερ περιέχει τὴν περιουσίαν του οὕτω και ἡ μάμμη, διὰ νὰ μὴ θέσῃ εἰς πειρασμὸν τὴν λαίμαργίαν τῆς ἐγγονῆς της, οὐδέποτε ἐλησμόνει νὰ κλειδῶσῃ τὴν σκευοθήκην, τὴν ἐγκλειούσαν τόσα καλὰ πράγματα.

Δι' ἐνός πηδήματός—ἀφοῦ ἐπέταξε τὰ ἄνθη ἐπὶ τῆς τραπέζης, διασκορπισθέντα τῆδε κακεῖσε—ἡ Ροζαλία διηυθύνθη μέχρι τῆς μυστικῆς παρακκαταθήκης τῆς μάμμης. Ζαλισμένη, ἤνοιξε τὰ δύο φύλλα και παρετήρησε μετὰ τῶν μεγάλων γαλανῶν ὀφθαλμῶν, ὅπως εὐχαριστήσῃ τέλος τὴν περιέργειάν της, καρδοκοῦσα ἀπὸ τόσα ἔτη μίαν τοιαύτην εὐκαιρίαν.

Ματαιότης! Ἡ περίφημος κρύπτη δὲν περιεῖχε τίποτε τὸ θαυμάσιον. Τὰ μεγαλειότερα δικημερίσματα ἦσαν κατελιημμένα ὑπὸ σειρὰς δοχείων γλυκυσμμάτων, σακιδίων ἐκ καρῶν, κανίστρων ἀμυγδάλων, ἐνῶ εἰς τὰ κάτω δικημερίσματα παρετάσσετο ὀλόκληρος σειρὰ φιαλιδίων και φιαλῶν. Τὰ μὲν ἦσαν ὡσεὶδῆ, τὰ δὲ ἐπιμήκη, ἀλλὰ κομψά, ἄλλα κρυστάλινα, διάφορα κοινά, και ὅλα θὰ εἶχον ποτὰ κατεσκευασμένα ἀπὸ τὴν καλὴν μάμμη, κατὰ τὰς ἐσπέρας τοῦ χειμῶνος.

Ἡ νεανὶς παρετήρησε τὴν μικρὰν αὐτὴν σειρὰν τῶν δοχείων και φιαλῶν ἀνευ ἐνθουσιασμοῦ. Ἐφηντάζετο δὲ ὅτι ἡ σκευοθήκη αὐτὴ περιεῖχε μετὰ τῶν ἀξίας, ἀδάμαντας τοῦ στέμματος, τὸ σκήπτρον τοῦ πάπα και τίς οἶδε τί ἄλλο! Ἀλλὰ νὰ εἶναι τόσον προφυλακτικῶς και τόσον ἐρημητικῶς κεκλεισμένη, ὅπως κρύπτη μερικῶς προχειροῦς προμηθείας, ἀληθῶς τοῦτο ἦτο ἰδέα γραίας, τὴν ὅποιαν τὰ ἔτη καθιστῶσι ὀλίγον μηχανικήν.

Μηχανικῶς ἡ Ροζαλία λαμβάνουσα μίαν φιάλην τῆς ὁποίας ἡ ἐπιγραφή δὲν ἐφάνετο ἐκ τῆς κόψεως, ἐξεκένωσεν ἐκ τοῦ περιεχομένου εἰς μικρὸν κύπελλον, ὅπερ εὐρίσκετο πλησίον. Καὶ αὐτὸ ὄχι ἐκ λαίμαργίας μόλις ἓνα δακτυλάκι chartreuse ἀλλὰ μὴ κρίνουσα καλῶς τὴν πρᾶξιν της, και θέλουσα νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἐξαιρετικῆς περιστάσεως, τῆς καλῆς τύχης, νὰ λάβῃ κάτι ἀπὸ τὴν σκευοθήκην αὐτὴν τῆς μάμμης, ἥτις ἦτο τόσον καλῶς προφυλαγμένη.

Τὸ ποτὸν αὐτὸ μὴ ἔχουσα και πολλὴν ὑπερβολὴν νὰ τὸ πῆ, τὸ παρετήρησε καλῶς εἰς τὸ φῶς δὲν ἦτο διαυγές. Μὴ σκανδαλισθεῖσα ποσῶς, ἠτοιμάζετο νὰ τὸ χύσῃ εἰς τὴν φιάλην, ὅτε ἤκουσε θόρυβον. Τρομάξασα τότε και φοβουμένη τὰς ἐπιπλήξεις, ἔπιεν αὐτὸ ἀμέσως, ἀλλὰ ἐμύρφασεν ἐκ τῆς ἀηδοῦς γούσεως.

— Πούφ! Τί φοικτὸν ποτὸν! εἶπεν.

Και βιζίως, κλείουσα τὴν σκευοθήκην, ὀπισθοχώρησε.

Καιρὸς ἦτο.

Σιγαλῶς ἡ κ. Διβερνοῦ εἰσῆρχετο. Ἀντελήφθη τὴν ἀπώλειαν τῶν κλειδῶν της και εἰργετο πρὸς ἀναζήτησιν.

— Ἄ! ἰδοὺ τα, ἐφώνησεν αὐτὴ χαρούμενη. Φαντάσου μικρούλα μου, ἤμην καταστενοχωρημένη.....

Ἄλλ' ἐσιώπησεν ἐκπληκτος, διότι ἡ ἐγγονὴ της ἴστατο ἐνώπιόν της κάτωχρος, μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠνεωγμένους, τὰ χεῖλη ὠχρά.

— Ἀρρωστη εἶσαι, παιδί μου, ἠρώτησεν.

— Ὑποφέρω, ἐφέλλισεν ἡ νεανὶς, πίπτουσα ἐπὶ τοῦ καναπέ.

Ὅς μήτηρ ἡ γραῖα μάμμη τῆς ἔλαβεν εἰς τοὺς βραχιονῶς της.

— Ἀχ! Θεέ μου, τί ἔχεις; Πού πονεῖς;

— Ἐκεῖ, λέγει ἡ Ροζαλία, δεικνύουσα τὴν στομάχόν της..... Καίτοιαι..... καίτοιαι!.....

— Ἐπιες τίποτε;

Ἡ ἀσθενὴς ἐνευσε τὴν κεφαλὴν.

— Ἀπὸ τὴν σκευοθήκην;

Και τρέχουσα ἡ κ. Διβερνοῦ ἔλαβε τὴν ἐσκομισμένην φιάλην.

— Ἀπὸ αὐτό;

Ὡσαύτως ἡ χαρίεσσα ξανθὴ κεφαλὴ ἔκλινε. Τότε τὰς χεῖρας ὑψώνουσα πρὸς τὸν οὐρανὸν ἡ γραῖα μάμμη ἐφώνησεν:

— Δυστυχῆς, ἐπιες τὸ δηλητήριον τῶν ποντικῶν!

Περίξ τῆς κλίνης τῆς Ροζαλίας, ἀφοῦ πᾶς φόβος παρήλαθε, χάρις εἰς τὰ ἐμυστικά και προφυλάξεις ἡ μήτηρ της και ἡ μάμμη τὴν ἠρώτων:

— Κακὸ παιδί, νὰ πῆς τὸ δηλητήριον ποῦ δίδωμεν εἰς τοὺς ποντικούς! ἤθελες λοιπὸν νὰ ἀποθάνῃς;

Ὅπως ὁ, πνιγόμενος εὐρίσκει σάνίδα και

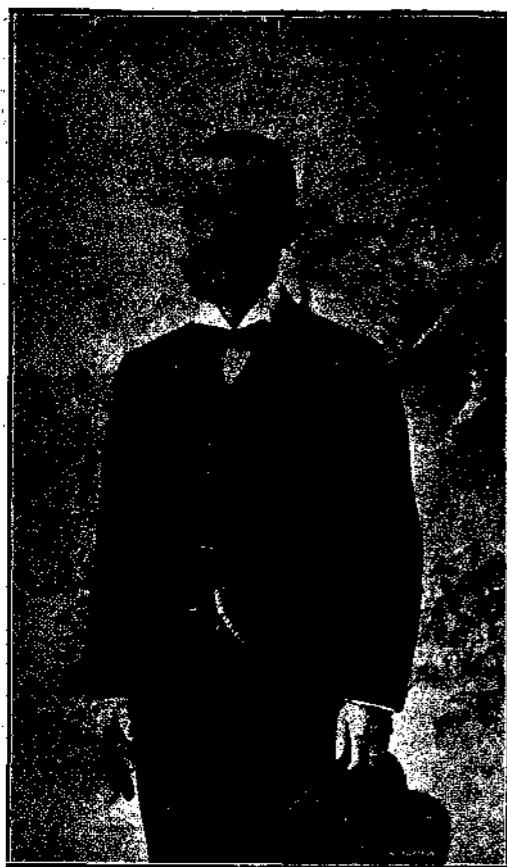
ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΙΛΟΥΣ Ν. ΔΕΛΕΝΔΑ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

Υπό Φ ΠΡΙΝΤΕΖΗ, Διευθ. τής "Φύσεως,"

Οὐκ ἔστι θάνατος!

Ἡ ἀνθρωπότης ἐν τῇ ἐξελίξει αὐτῆς ἐν τῷ προσκαίρῳ τούτῳ βίβη παρουσιάζει ἡμῖν ἐκάστοτε τὸ θλιβερὸν καὶ σκληρὸν - ἔτι δὲ καὶ τὸ θεαματικὸν τέλος αὐτῆς, ἅμα τῇ καταπτώσει τῶν σωματικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου καὶ παριστάμεθ' ἀπὸ αὐτοῦ τεθλιμμένοι, ἀπογοητευμένοι, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ἀπηλπισμένοι, προ-

Ν. ΔΕΛΕΝΔΑΣ

κειμένου νὰ ἀποχαιρηθῶμεν καὶ ἐγκαταλείψωμεν προσφιλῆς ὄν, ἐκτάδην νεκρὸν, ἐνώπιον τοῦ ἀπαισιῶς χαίνοντος, δικῆν ἄδου, τάφου.

Ἀλλὰ ἡ θρησκεία καὶ πᾶσα θετικὴ φιλοσοφία δὲν ἀποθαρρύνουσιν ἡμᾶς οὕτως, οὔτε πρεσβεύουσιν, ὅτι τὸ πᾶν ἀπόλλυται μετὰ θάνατον, οὔτε ὅτι ὁ βίος οὗτος τίθησι τέρμα ὀριστικὸν εἰς τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἐκ πνεύματος καὶ ὕλης ἀποτελουμένου ἀνθρώπου, διὰ τῆς ταφῆς τοῦ ὑλικοῦ στοιχείου του, ἐν τῇ γῆ ταύτῃ λαβόντος τὰ

γέννημα, καὶ κατὰ φυσικὴν συνέπειαν εἰς τὴν γῆν ὁμοίως ταύτην ἐπιστρέφοντος.

Ὁ ἀνθρώπος λοιπὸν ὑπάρχει καὶ μετὰ θάνατον, ἀφοῦ θάνατον ἐξακολουθοῦμεν νὰ καλῶμεν τὴν μετάστασιν ἡμῶν ἀπὸ τῆς ζωῆς ταύτης εἰς τὴν ἑτέραν - καὶ συνεπῶς ἡ ψυχὴ τοῦ ἄρτι ἀφ' ἡμῶν ὑλικῶς ἀποχωρισθέντος προσφίλου καὶ ἀγαπητοῦ συζύγου, πατρός, θείου, ἀδελφοῦ καὶ φίλου δὲν συναπόλλετο τῷ ἐκτάδην ἤδη κειμένῳ σώματι του, οὐτ' ἴσως μακρὰν ἡμῶν εὐρίσκεται, ἵνα θρηνώμεν αὐτὸν οὕτω πικρῶς.

Ὁ ἀγαπητὸς Νικολ. Δελένδας πραγματικῶς μὲν ἀπέστη ἀφ' ἡμῶν, δηλ. ἀπὸ τῶν ὁρατῶν ὑλικῶν στοιχείων τοῦ κόσμου τούτου, πνευματικῶς ὅμως εὐρίσκεται πλησίον ἡμῶν. Ἡ κυρία του ὄντοτος φυσικῶς καὶ οὐσιαστικῶς οὐδαμῶς ἀπόλλυται καὶ ἀναποδράστως δέον νὰ κρίνωμεν οὕτως.

Ὁ Νικόλαος Δελένδας ὑπῆρξεν ἐνταῦθα τύπος ἀρετῆς καὶ καθήκοντος. Κοινωνικῆς δέ, οἰκογενειακῆς, φιλικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀγωγῆς καὶ συμπεριφορᾶς ἄριστος παράγων.

Ὁ Νικόλαος Δελένδας ἦτο μοναδικὸν ὑπόδειγμα καὶ ἀγάπης καὶ πίστεως.

Ὁ Νικολ. Δελένδας ὑπῆρξεν οὐ μόνον ὁπαδός, ἀλλὰ καὶ διαπρύσιος κήρυξ τῶν θείων ἐντολῶν, ἃς ἐπρέσβευεν, ἑαυτὸν δογματίζων καὶ τὴν νεολαίαν καθοδηγῶν ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς θέσεως, ἣν ἐπαξίως κατείχε πρὸς ὅτι ἀγαθόν, ψυχωφελές καὶ θεάρεστον. Προσηνέστατος πάντοτε, ἀγαθότατος διαρκῶς, ὁμιλιτικώτατος ἐν περιστάσει, μειλίχιος ἔσαεὶ καὶ ἡρεμὸς κατὰ χαρακτῆρα, ἀκολουθῶν ἀπαρεγκλίτως τὴν θείαν διδασκαλίαν τοῦ Θεανθρώπου, ὡς χριστιανικώτατος συμπολίτης μετὰ πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως συμπεριεφέρετο πρὸς πάντας, ἀντλῶν ἐκείθεν τὸ σθένος τῆς θείας ἀληθείας. Κατεφρόνει τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ προστριβῶν καὶ ἀτυχημάτων, ἀδιαφορῶν πρὸς τ' ἀνθρώπινα πράγματα καὶ τὰς συμπαρυμαρτούσας συμφορὰς καὶ εὐτυχήματα, ἐν μόνον ἔχων κατὰ νοῦν καὶ ὡς κύριον σκοπὸν, νὰ βαδίξῃ πρὸς τὴν εὐθείαν ὁδόν, τὴν ἀρέσκουσαν εἰς τὸν Θεόν, πρὸς ὃν διακαῶς ἐπόθει νὰ ἐπανέλθῃ, ἀμειπτος, ἀκήρατος, ἄψογος καὶ πανεύδιος.

Καὶ τὸ κατῶρθωσεν.

Ὡς φαίνεται ὅμως, ἐνδομύχως εἶχε τὴν προαίσθησιν τῆς ὤρας του, καθ' ἣν ὅσον ὁ τελευταῖος του βίος ὑπῆρξεν ἐνδελεχῆς μέριμνα τῶν πέραν τῆς ζωῆς ταύτης μακαριότητων καὶ διαρκῶς προσεπάθει ταχύτερον καὶ ἐγγύτερον νὰ πλησιασῇ τὸ θεῖον.

Καὶ ἰδοὺ πεποισθῶς αὐτός! ..

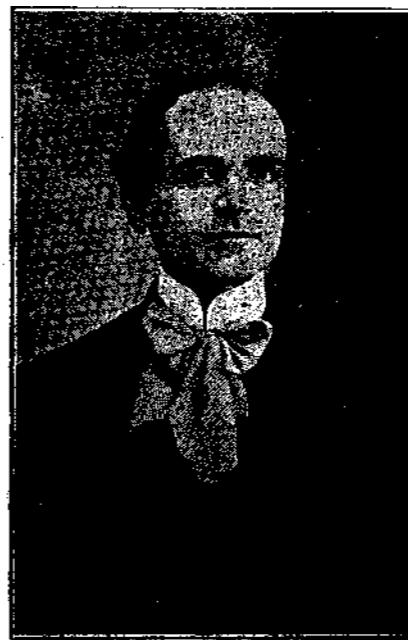
Καὶ ἤδη, αἰοῖδιμε καὶ ἀλησμόνητε Νικόλαε, ψυχὴ ἀγνή καὶ λατρευτῆ, γενναίως καταβαλοῖσα τὰ ἐγκόσμια καὶ σθεναρῶς τὸν ἐχθρὸν πολεμήσασα μετὰ τὴν ἀγάπην καὶ ἀρετὴν αἵτινες σὲ ἐκόσμων καὶ ἤδη σὲ συνοδεύουσιν εἰς

τὰς αἰωνίους μονάς, μετὰ τὴν πεποίθησιν, ἣν πάντοτε εἶχες ἐνταῦθα πρὸς τὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ἀποχαιρητίζοντες νῦν τὴν θεάρεστον ἐνταῦθα δράσιν σου διὰ τοῦ τελευταίου «Χαίρε» ὅπερ ἀποτείνομεν εὐλαβῶς εἰς τὴν σωρὸν σου, δι' ἣ, μᾶς ἔδειξες τὰς τόσας ἀρετὰς καὶ ῥοπὰς σου καὶ τὴν ἀγάπην σου πρὸς τὴν οἰκογένειάν σου καὶ τὸν πλησίον σου, ἀκολουθήσον εὐλαβῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως καὶ ἐκεῖ τὸ θεῖον παράγγελμα, μετὰ τὴν ἀκράδαντον χαρὰν καὶ πεποίθησιν, ὅτι δὲν ἀφήκες ἐνταῦθα ἀπογόνους ἀναξίους σου, οὔτε φίλους καὶ συγγενεῖς ἀπαξιούντας ἐπαεὶ νὰ γεραίρωσι τὸ ἐπίζηλον ὄνομά σου καὶ ν' ἀκολουθῶσι πιστῶς τὰ παραγγέλματά σου.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Η. ΧΑΑΚΙΟΠΟΥΛΟΣ (Θεάτρον Κυβέλης) Εἰς τῶν δημοφιλεστέρων κωμικῶν τοῦ θιάσου τῆς κ. Κυβέλης, διακλάσσαν ἰδίως τελείους στρατιωτικοὺς ρόλους καὶ ἐπιτυχῶν ἐξαισιῶς.

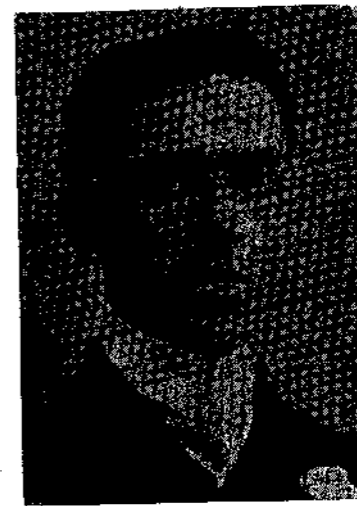

Α. ΒΕΝΙΕΡΗΣ. — Πρωταγωνιστὴς τοῦ «Ἀθηναίου». Πάντοτε μελετημένος καὶ θριαμβεύων εἰς τὰ δύσκολα παλαιὰ ἔργα, ὁ μόνος σχεδὸν τῶν σημερινῶν ἠθοποιῶν ὁ ἀγωνιζόμενος εἰς τὴν τραγωδίαν.

Παντες θὰ σὲ τιμῶσι καὶ πάντες εὐλαβῶς καὶ δεδοξασμένως θὰ σοῦ μνημονεύονται.

Ἄλλ' ὡς εἰκός, δὲν ἀποχαιρητῶ σέ, ἀλησμόνητε Νικόλαε, διότι δὲν σὲ θεωρῶ ἀπολλωλὸτα ἢ ἐπαεὶ ἀφ' ἡμῶν ἐξαφανισθέντα καθ' ὅσον ψυχῆς θάνατος δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ ζωὴ καὶ ζωὴ αἰωνία

Καὶ ἐπὶ τῇ πεποισθῆσει ταύτῃ διὰ τοῦ ἀποχαιρητισμοῦ τῆς σωροῦ σου, μακαρίζομέν σε, αἰοῖδιμε Νικόλαε, ὡς εὐρισκόμενον πλέον ἐν ταῖς οὐρανίαις μοναῖς, ὅποθεν καὶ οἱ οἰκεῖοί σου καὶ οἱ φίλοι σου θὰ προσδοκῶμεν πάντοτε τὴν δέουσαν μέριμναν καὶ ἀγάπην σου.

Α. ΜΗΤΣΟΥΡΑΣ. Βασίτης Ἑλληνικῆς Ὀπερέτας, Μελομένης Κολυβάς. Ἐργασθεὶς δὲ καὶ ἀρκετὰ ἔτη εἰς τὸ Ἑλλην. Μελλόδραμα. Θριαμβεύσας εἰς πολλὰ ἔργα τῆς Ὀπερέτας, ἰδίως ὡς ἐπιποκόμενος Κασκάδες εἰς τὴν Ἐὐθυμον Χῆραν, καὶ εἰς ἄλλα πολλά.

ΚΥΒΕΛΗΣ. Τὸ «Ψυχοσάββατον» τοῦ κ. Ξενοπούλου ἐπαίχθη μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν, καθὼς καὶ «Ἡ παλαιὰ ἀγάπαις» τοῦ κ. Τσοκοπούλου, καὶ αἱ γαλλικαὶ κωμῳδία «τὸ Καθαριστικὸν τοῦ μπεπέ» καὶ τὸ «Ἀγαρμπο ἄστυ» Ἡδὴ ἐτοιμάζεται ἡ νέα κωμῳδία τοῦ κ. Ξενοπούλου «Χερουβαίμ» ἔργον πολὺ ἀνώτερον, ὡς λέγεται, τοῦ «Πειρασμοῦ» καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ὑβέλῃ θὰ διακλάσῃ νέους ρόλους.

Ν. ΣΚΗΝΗ. Τὸ σπουδαιότερον θεατρικὸν γεγονός τοῦ μηνὸς εἶνε ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐφετεινῶν «Παναθηναίων» ὅπου θριαμβεῖν ὀλόκληρος ὁ θιάσος τῆς Ν. Σκηνῆς. Σχητικὸς πλοῦτος, ἔξυπνα ἐπιπέσοδια, ἀπομιμήσεις ἐθνεστάται, σάτυροι ἐπιτυχῶς παρελαύνουν ἀδιακόπως εἰς τρεῖς ἐξόχους πράξεις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΠΕΡΕΤΤΑ. Διαρκεῖς ἐπιτυχίας παρουσιάζει ἐφέτος ὁ τέλειος θιάσος τῆς Δος Κολυβά. Ὁ «κόμης τοῦ Λουξεμβούργου» ἰδίως εἶνε ἡ δημοφιλεστέρη ὀπερέττα προσελκύουσα πάντοτε πολυπληθέστατον ἀκροατήριον. Ἡδὴ ἐτοιμάζεται «ἡ δολλαριούχος πριγκίπισσα».

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Εἰς τὸ ἐξοχικὸν Θεατρίδιον τῆς ὁδοῦ Πατησίων, συνεχίζεται καὶ ἐφέτος ἡ διδασκαλία τῶν παλαιῶν ρωμαντικῶν ἔργων. Καὶ ὁ συνωστισμὸς εἶνε ἀπερίγραπτος διὰ τοὺς «Ἀθλίους» καὶ τὸν «Ἀμλέτον». Πρὸς τὸν «Πάργα» τοῦ κ. Περιστάδου καὶ τὸ «Τζιόνικο ραβαῖσι» τοῦ κ. Τίμου Δεπάστου.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

6. Αίνιγμα.

Τὸ ὄλον μου παντοίοις τρόποις
προσπαθεῖ νὰ ἀποκτήσῃ
ἐπιστήμων ἢ τεχνήτης.
Χωρὶς τράχηλο ὑπάρχω
ἐν ὑπαίθρῳ καὶ εὐρεία
καὶ εἰς πόλεις καὶ χωρία.

7. Αίνιγμα.

Εὐθήης καὶ ἀνόητος
ὅπως ὑπάρχω εἶμαι,
Χαιμαίτης, χαιμαίηλος
καὶ ἔρπον παντα κείμαι
Τὴν κεφαλὴν μου ἠλλαξας
ἀντὶ μοῦρας καρδίας
Υἱὸν θεοῦ μ' ἐποίησας
γενάρχην μοναρχίας
'Ο ἀδελφός μ' ἐφόνευσε
τὴν κεφαλὴν μου πλήξας
'Ωμὸς πλὴν ἀνεβλάστησα
τὴν φόνον μ' ἐκδικήσας.

8 Γεῖφος

Ὡς ΡΣΔ 1-ΚΡ ὑπ' ρτ

9. Φίρδην-Μήγηδην

Π σ ν π α ο π—Θ ο α σ γ α

ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΓΑΜΟΙ. Παρουσία ἐκλεκτοῦ κύκλου συγγενῶν καὶ φίλων ἐτελέσθησαν πρὸ ἑβδομάδος οἱ γάμοι τῆς πολυθελήτηρου καὶ μεμορφωμένης κόρης Ἰφιγενείας Καραλοπούλου μετὰ τοῦ ἐπίσης ἐπιλέκτου νέου Ἰωάν. Θεοφανοπούλου, καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου. Τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Ἡλίας Καραλόπουλος, ἀδελφὸς τῆς μνηστευθείσης.

Ἡ «Φύσις» εὐχεται τοῖς νεονύμφους βίον δάβιον καὶ ἔτη Μαθουσάλια.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ. Ὁ ἡμέτερος ἐν Παρισίοις συνεργάτης κ. Π. Ν. Διβάρης, ἰατρός, δημοσιεύει περιοσιόδαστον πραγματεῖαν ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει, (ἀριθ. 3) τῆς δεκαπενθημέρου Παρισινής ἰατρικῆς Ἐπιθεωρήσεως περὶ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, παρουσιαζομένου ὑπὸ μορφῆν γρίπτης. Συνιστάται ἢ ἀνάγνωσις τῆς ὡς ἑλίου ἐνδιαφέροντα.

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ. Μετὰ μικρὰν ἀλλὰ ἀνυσάπιστον νόσον ἀπέπηγχε εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς ὁ μικρὸς ἑξαετής ἄγγελος, ὁ χαριτωμένος Μόριος τοῦ ἐν Ζακύνθῳ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Ἀγγέλου Σαλούτση, ὃν συλλήπομεθα ἀπὸ καρδίας, εὐχόμενοι αὐτῷ ὑπομονὴν καὶ ἐγκαρτέρησιν ἐν τῇ σκληρῇ ταύτῃ δοκιμασίᾳ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ. Ἐξεδόθη τὸ νέον πρόγραμμα τῆς Ἐμπορικῆς καὶ λογιστικῆς Σχολῆς Πειραιῶς τοῦ κ. Κ. Παναγιωτοπούλου, δι' ὃ ἐγκαινίζεται γένον καὶ πρωτότυπον διὰ τὴν Ἑλλάδα σύστημα λογικῆς διδασκαλίας, βασιζομένης ἐπὶ τῆς ἀτομικότητος ἐκάστου μαθητοῦ, δημιουργοῦνται δὲ διὰ πρώτην φορὰν διπλώματα Λογιστοῦ, Ἐπιστολογράφου καὶ ἀνωτέρων Ἐμπορικῶν Σπουδῶν.

Τὸ σύστημα τοῦτο μοναδικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα συνίστησι τὴν φιλοπονίαν καὶ τὸ φιλοπόροdon τοῦ γέκτου Διευθυντοῦ κ. Παναγιωτοπούλου, ὅστις οὐ παύει καθιστῶν ὁσημέραι τὴν Σχολὴν τελείαν ὑφ' ὄλας τὰς ἐπόψεις.

ΒΟΗΘΟΣ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ κάλλιστα κατηχησιμὸς καὶ μὲ ἀρίστα συστάσεις ζητεῖ θέσιν ἐνταῦθα ἢ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.

ΔΩΡΕΑ ΕΛΛΗΝΟΣ. Ὁ ἐν Παρισίοις διαπρεπὴς Κεφαλλῆν κ. Π. Ν. Διβάρης ἐδώρησεν εἰς τὴν βιβλιοθήκην Κεφαλληνίας τὴν βιβλιοθήκην ἣν ἐκληρονόμησεν παρὰ τοῦ κ. Γενναδίου ἀποτελουμένην ἐκ 1000 περίπου στανιωτάτων βιβλίων.

ΑΔΑΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Φ. Μ. Κάϊρον. Ἐπιστολαὶ ἐλήφθησαν Ἀναμένομεν νεωτέρων. Εὐχόμεθα περαστικά. Διὰ λοιπὰ εἶχει καλῶς.—Κομπόλις. Ὁ ἐγγράφας ἡμᾶς εἶναι ὁ ἐνταῦθα θεὸς σας.—Π. Δ. Παριούτος. Ἐπιστολὴ καὶ δελεάριον ἐλήφθησαν! Ἀγγελίαι ἐστάλησαν.—Ι. Φ. Σόρον. Βραχέα ἐλήφθη. Σὺς ἀπηντήσαμεν σχετικῶς.—Γ. Κ. Johanne-douig. Ἐπιστολὴ καὶ ἐπιταγὴ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν.—Ε. Δ. Σ. Ἡράκλειον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Διευθύνσις ἠλλάγη. Ἐγράψαμεν. Ἀναμένομεν νεωτέρων.—Μ. Δ. Ἀστανός. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—Ν. Σ. Θεσσαλονίκην. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Τόμοι ἐστάλησαν.—Κ. Ο. Πάργας. Ζητούμενα φυλλάδια σὰς ἐστάλησαν.—Μ. Μ. Αἴγιον. Σὰ ἐνεγράψαμεν, Ἀπόδειξις ἐστάλη.—Β. Χ. Λαμίαν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἀπηντήσαμεν καὶ ἀναμένομεν νεωτέρων μετὰ φωτογραφίας καὶ σημειώσεων.—Ἀδ. Β. Τραπεζοῦντα. Συνσητημένη μετὰ περιεχόμενα ἐλήφθη. Ἀπηντήσαμεν.—Κ. Χ. Βατούμ. Παραγγεῖλια σας καὶ τόμοι ἐστάλησαν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τα γραφεῖα τῆς «Φύσεως» δέχονται καὶ παραγγελίας διαφόρους τῶν συνδρομητῶν αὐτῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ μὲ μικρὰν προμήθειαν ἀρκεῖ νὰ προκαταβάλλονται ἢ ἀξία καὶ τὰ τέλη. Ἐκτέλεισις ταχέια καὶ ἀκριβῆς. Ἀναλαμβάνουσι δὲ καὶ τὴν ἀποστολὴν Ἐφημερίδων, Περιοδικῶν, Βιβλίων κτλ.

